

UITGELICHT!

Een periodieke KUNSTAGENDA voor leden van de Kunstkring Haaksbergen
nr. 185, juni 2026

ZEEP

Tentoonstelling in Museum Jan Cunen te Oss
van 21 juni 2026 t/m 1 november 2026



Iedereen kent de *Brillo Boxes* van Andy Warhol. Maar zeep wordt al veel langer verbeeld door kunstenaars. Al sinds de zeventiende eeuw staat de zeepbel symbool voor de kwetsbaarheid van het menselijk leven. Zeep reinigt, maar roept ook vragen op: wat wassen we eigenlijk weg? Tijdens de coronapandemie krijgt het wassen van handen opnieuw betekenis; wat vanzelfsprekend leek, blijkt een eerste levensbehoefte. En het badhuis? In vele culturen is het een plek waar lichamelijke verzor-

ging en sociale ontmoeting samenkomen.

Geworteld in de Osse geschiedenis presenteert Museum Jan Cunen deze zomer een frisse tentoonstelling vol zeep, sop en bubbels, mét een bruisende randprogrammering. Met werk van onder anderen Anya Janssen, Martens & Visser en Raquel Maulwurf.

SIN WAI KIN: STILL LIFE

Tentoonstelling in het Frans Hals Museum te Haarlem
t/m 30 augustus 2026



Primeur! Het Frans Hals Museum presenteert de allereerste Nederlandse solopresentatie van de internationaal gerenommeerde kunstenaar Sin Wai Kin. In *Sin Wai Kin: Still Life* gaan de bewegende portretten een dialoog aan met de collectie van het museum.

In *Sin Wai Kin: Still Life* smelten de symboliek van 17de-eeuwse schilderkunst, de glamour van drag en sciencefiction samen. Ontdek de verwijzingen naar wereldberoemde kunstwerken, zoals Leonardo da Vinci's

portret van Mona Lisa, Caravaggio's schilderij van de zelfingenomen Narcissus, Picasso's anti-oorlogsschilderij *Guernica* en de zwart-witfotografie van Man Ray. Ze gaan een dialoog aan met de vaste collectie van het Frans Hals Museum, waaronder schilderijen van Frans Hals, Judith Leyster en Leo Gestel.

'In mijn oeuvre staat storytelling centraal: hoe hebben we in de loop van de kunstgeschiedenis steeds nieuwe werkelijkheden en herinneringen gecreëerd, bijvoorbeeld in de manier waarop we ons mogen laten portretteren?' - Sin Wai Kin

In opdracht van het Frans Hals Museum maakt Sin ook nieuw werk, dat tijdens de presentatie voor het eerst te zien is. In het videokunstwerk *Still Life* (2026) krijgen de ouders van de kunstenaar de hoofdrol. Terwijl ze genieten van een Kantonese maaltijd worden ze omringd door de klassieke voedselstillevens uit de collectie van het Frans Hals Museum.

Kunstenaar Sin Wai Kin (1991, Toronto, Canada) brengt fantasie tot leven in bewegend beeld. De kunstenaar speelt vaak de hoofdrol in hun eigen werk. Met make-up en kostuums creëert de kunstenaar verschillende personages. Sin werd in 2022 genomineerd voor de Turner Prize; werk van deze kunstenaar bevindt zich in de collecties van onder andere Tate Modern en het British Museum.

BUHLEBEZWE SIWANI - NTU

Tentoonstelling in Museum De Fundatie te Zwolle

t/m 20 september 2026



Museum de Fundatie presenteert de eerste Nederlandse museale solotentoonstelling van Buhlebezwe Siwani.

Siwani werkt met performance, fotografie, beeldhouwkunst en installaties. Ze onderzoekt de manier waarop het zwarte vrouwelijke lichaam geframed wordt in een door mannen gedomineerde samenleving. Ook staat de zwarte vrouwelijke ervaring binnen de context van Zuid-Afrika centraal. Siwani is sangoma, een spirituele genezer die werkt in de ruimte tussen leven en dood. Ze richt zich in haar werk daarom ook op rituelen en de relatie tussen het christendom en Afrikaanse spiritualiteit. Haar projecten gaan vaak over het verband tussen voorouderlijke rituelen en het moderne leven. Ze stelt daarbij sociale en politieke kwesties aan de orde. Siwani put altijd uit haar eigen levensverhaal en ervaringen.

Deze tentoonstelling is onderdeel van de programmatische lijn Fundatie Forward, de reeks van eerste museale solotentoonstellingen van hedendaagse makers die (deels) in Nederland wonen en werken. Met deze reeks wil Museum de Fundatie iets in beweging zetten en de makers een podium bieden.

Buhlebezwe Siwani (geb. 1987, Zuid-Afrika) behaalde in 2011 haar BAFA aan de Wits School of Arts in Johannesburg en in 2015 haar MFA aan de Michaelis School of Fine Arts. Ze staat op de shortlist voor de Prix de Rome (2025), werd genomineerd voor de Future Generation Art Prize (2024) en kreeg de Standard Bank Young Artists Awards 2021 in de categorie beeldende kunst toegekend. Solotentoonstellingen: Intsomi, No Man's Art Gallery, Amsterdam (2025); ulwela amaza, Rozenstraat - a rose is a rose, Amsterdam (2024); iYeza, Standard Bank Gallery, Johannesburg (2023); Amanzi angena endlini, Madragoa, Lissabon (2022); Dedisa ubumnyama, Cairns Art Gallery, Cairns (2021). Groepstentoonstellingen: Good Mom/Bad Mom, Centraal Museum, Utrecht (2025); Manifesto 15 (2024); 14e Gwangju Biënnale, Gwangju (2023); Chrysalis, The Butterfly Dream, Centre d'Art Contemporain Genève, Genève (2023); A Clearing in the Forest, TATE Modern, Londen (2022). Buhlebezwe Siwani woont en werkt in Amsterdam en Kaapstad.

OVER DE FABRIEK

Een selectie uit de collectie Mens en Werk

Tentoonstelling in het Gemeentemuseum te Helmond (Kasteel Helmond)

t/m 25 oktober 2026



Steenbakkers, wevers, fabrieks- en landarbeiders. Werk vormt al eeuwenlang een belangrijke kern van het menselijk bestaan. Bezoek van 31 januari tot en met 25 oktober 2026 de tentoonstelling *Licht over de fabriek – Een selectie uit de collectie Mens en Werk*. De werken laten zien hoe kunstenaars hun visie op de werkende mens verbeeldden.

Werk bepaalt de invulling van onze dagen, onze identiteit en de manier waarop wij samenleven. Van de zware arbeid op het land tot het precisiewerk in de fabriek. En van ambachtelijk vakmanschap tot hardwerkende fabrieksarbeid. Het werk dat we doen is niet alleen onderdeel van een economisch systeem. Het vertelt ook iets over onze dromen, zorgen en de trots die we in ons dagelijks leven meedragen.

In *Licht over de fabriek* zie je hoe kunstenaars de overgang van ambachtelijke arbeid naar grootschalige industrie verbeeldden. Van steenbakkerij tot thuisnijverheid en van mijnstreek tot scheepswerf: De tentoonstelling brengt schilderijen, grafiek, tekeningen en sculpturen samen die het werkende leven van de 19e en vroege 20e eeuw vastleggen.

In *Licht over de fabriek* zie je hoe kunstenaars de overgang van ambachtelijke arbeid naar grootschalige industrie verbeeldden. Van steenbakkerij tot thuisnijverheid en van mijnstreek tot scheepswerf: De tentoonstelling brengt schilderijen, grafiek, tekeningen en sculpturen samen die het werkende leven van de 19e en vroege 20e eeuw vastleggen.

Ze tonen de lichamelijke inspanning, maar ook de kracht en schoonheid van het industriële landschap. Laat je verwonderen door tientallen werken. Zoals de schilderijen van de sociaal betrokken kunstenaar Anthon van Rappard. De krachtige portretten en schilderijen van werkende vrouwen van Suze Robertson. De levendige portretten van de schilder en lithograaf August Allebé. En het bijzondere werk van Jacoba Surie, die haar eigen stem ontwikkelde in een tijd waarin vrouwen zelden erkend werden in de beeldende kunst.

Vriendschap Anthon van Rappard en Vincent van Gogh

In 1881 leerde Anthon van Rappard via broer Theo de dan nog onbekende schilder Vincent van Gogh kennen. De twee werden goede vrienden en schreven elkaar met enige regelmaat. Na vijf jaar kregen de twee ruzie over het, in Van Rappards ogen, slecht gemaakte schilderij *De Aardappeleters*.

DAADKRACHT - HANDWERK ALS STATEMENT

Tentoonstelling in Museum Arnhem te Arnhem

t/m 30 augustus 2026



In de tentoonstelling *Draadkracht - Handwerk als statement* ontdek je hoe handwerk een krachtig middel kan zijn om verhalen te vertellen over emancipatie, identiteit en duurzaamheid. *Draadkracht* verbindt hedendaagse werken met historisch handwerk en laat zien dat handwerk meer is dan techniek

en schoonheid. Het is ook een middel om ideeën, emoties en overtuigingen te delen.

Handwerk lijkt op het eerste gezicht vooral indrukwekkend of mooi om te zien. Maar wie beter kijkt, ontdekt dat het ook echt iets kan vertellen. Al generaties lang drukken mensen zich uit met naald en draad: over wie ze zijn, wat ze voelen en wat hen bezighoudt. Van intieme, persoonlijke ervaringen tot grote maatschappelijke thema's; handwerk geeft een stem aan wat soms moeilijk onder woorden te brengen is. Laat je in de tentoonstelling verrassen door de schoonheid én betekenis van kraalwerk, borduurwerk en reparatie. En ontdek hoe een draad soms meer zegt dan duizend woorden.

Deelnemende kunstenaars:

Karel de Nerée tot Babberich, Constance Petronella de Nerée tot Babberich-van Houten, Mecky van den Brink, Desirée Hammen, Maria van Hemert, Marjolein Hessels, Aletta Jacobs, Theodorus Johannes, Bronwen Jones, Luisa Kuschel, Felieke van der Leest, Erik Lijzenga, Chequita Nahar, Painted, Queer Needlework Circle, Jorge Mañes Rubio, Petronella Rutgers, Larissa Schepens, Karin Seufert, Skall, Nedko Solakov, Meta Struycken, Preta Wolzak en onbekende makers.

In het Erfgoedcentrum in Rozet vind je een bescheiden presentatie met handwerk van Mien Meijer-Bongers (1879-1978). Ze haalde rond 1897 op de Arnhemse Industrieschool voor Meisjes haar handwerkdiploma's. Na haar opleiding bleef ze op de school handwerkles geven. Na haar overlijden schonken haar dochters verschillende oefenlappen aan het museum, die je een inkijkje geven in de technieken die de meisjes moesten leren.

RUUD KUIJER

Tentoonstelling in het Rietveldpaviljoen in de beeldentuin van het Kröller-Müller Museum te Otterlo

t/m 4 oktober 2026



In de zomer van 2026 zie je zestien sculpturen van Ruud Kuijer in het *Rietveldpaviljoen* in de beeldentuin.

Ruud Kuijer (Schalkwijk, 1959) woont en werkt in Utrecht. Hij maakt beelden van ruwe materialen als beton en staal. Zijn sculpturen ontstaan door te spelen met vormen en structuren van herkenbare vormen als H-balken, betongaas of 'springveren'. Kuijer probeert steeds tot de kern van wat sculptuur is te komen. Het draait in zijn werk om hoe iets staat, ligt, hangt of leunt. Zijn abstracte beelden verbeelden geen verhaal,

maar laten de materialen en vormen in verhouding met elkaar spreken.

Gerrit Rietveld (1888-1964) ontwierp het *Rietveldpaviljoen* voor het tentoonstellen van beelden tijdens de *Internationale Beeldtentoonstelling Sonsbeek 55* in Arnhem. Sinds 1964 staat het als buitenzaal in onze beeldentuin met sculpturen uit de Kröller-Müllercollectie. Deze beelden maken nu tijdelijk plaats voor het werk van Kuijer.

De horizontale en verticale delen van het paviljoen zijn zo in de ruimte geplaatst dat architectuur en beelden elkaar versterken. In de open ruimte en het subtiele lichtspel in het paviljoen, komt het werk van Kuijer goed tot zijn recht. Het is alsof Kuijers sculpturen en de architectuur van Rietveld een gesprek aangaan. Zo beleef je beeldhouwwerk én ruimte ineen.

KUNSTHAL INSIDE / OUT: SABINE MARCELIS. CONTINUUM

Tentoonstelling in de KunstHal te Rotterdam

t/m 1 november 2026



Er is een interventie van de Rotterdamse kunstenaar en ontwerper Sabine Marcelis (1985) te zien aan het Kunsthalgebouw. Op de karakteristieke hellingbaan die dwars door het gebouw loopt én in HAL 6, de etalage van de Kunsthal, presenteert Marcelis het site-specifieke werk *Continuum*. Het project maakt deel uit van de programmaliijn *Kunsthal Inside/Out*, waarin ontwerpers worden uitgenodigd nieuw werk te ontwikkelen dat zowel binnen als buiten de

Kunsthal zichtbaar is. Het vertrekpunt vormt de architectuur van het gebouw, ontworpen door Rem Koolhaas (OMA).

Continuum bestaat uit een serie marmeren volumes die op de hellingbaan zijn geplaatst en de binnenruimte met de buitenruimte verbinden, slechts gescheiden door de glazen wand van de etalage. Hiermee transformeert Marcelis de 25-meter lange doorgang in het Kunsthalgebouw tot een ruimte waar mensen samen kunnen komen. Het groene Manna-marmer, met zijn levendige adering, zorgt voor een dynamisch en gelaagd beeld. Met dit werk verbindt Marcelis de kenmerkende architectuur van de Kunsthal met de toeschouwer en creëert zij ruimte voor interactie.

De programmaliijn *Kunsthal Inside/Out* presenteert artistieke interventies in de architectuur van de Kunsthal, met speciale aandacht voor de hellingbaan die het gebouw doorkruist. Deze ingrepen benadrukken het iconische karakter van de door Rem Koolhaas / OMA ontworpen architectuur, waarbij de Kunsthal fungeert als toegangspoort tot het Museumpark.

Kunsthal Inside/Out nodigt ontwerpers uit een site-specifiek werk te creëren dat zowel binnen als buiten beleefd kan worden. Makers krijgen de kans hun creativiteit op een bijzondere manier te tonen en uit te dagen binnen de unieke ruimte van de Kunsthal. Dit omvat de 36,5 meter lange HAL 6 – ook wel de ‘etalage’ van de Kunsthal genoemd – en de hellingbaan, een openbare route die de Westzeedijk met het Museumpark verbindt. Hierdoor kunnen niet alleen bezoekers, maar ook voorbijgangers de kunstinstallatie ervaren tijdens de openingsuren

De combinatie van binnen- en buitenruimte biedt een tentoonstellingsoppervlak van maar liefst 440 vierkante meter: 60 vierkante meter binnen en 380 vierkante meter buiten. De materialen van het gebouw – beton, staal, golfplaten en grote ramen – versterken de interactie tussen de kunstinstallatie en de architectuur.

De eerste editie van *Kunsthal Inside/Out* was in handen van audiovisueel kunstenaar en componist Boris Acket, met zijn nieuwe site-specifieke werk *Spaces Between Lines* (21 december 2024 t/m 8 juni 2025).

GISELLE KUSTER - DE LEIDSE JAREN

Tentoonstelling in Museum De Lakenhal te Leiden
t/m 25 oktober 2026



Deze zomer zie je de bekendste schilderijen van kunstenaar Giselle Kuster in Museum De Lakenhal in Leiden. Tussen 1940 en 1953 bracht ze het belangrijkste deel van haar carrière door in Leiden, waar zij zich ontwikkelde tot een talentvolle kunstenaar en galeriehouder. Toch is haar naam grotendeels uit de geschiedenis verdwenen. Museum De Lakenhal brengt Kusters onderbelichte tijd in Leiden nu onder de aandacht door een vervolg te geven aan de eerdere succesvolle tentoonstelling in museum van Bommel van Dam. Museum De Lakenhal is op zoek naar herinneringen, foto's, en het werk *Honger* van Giselle Kuster. Zij speelde een belangrijke rol in het Leidse culturele leven en opende haar eigen galerie genaamd Pro Arte in haar woonhuis aan Breestraat 123A. Toch weet het museum weinig over haar leven in Leiden. Museum De Lakenhal wil haar

verhaal completer maken en aanvullen met foto's, anekdotes, herinneringen, brieven, dagboekfragmenten etc., die iets vertellen over Kusters leven in Leiden.

APOCALYPS, VREES EN HOOP

Tentoonstelling in Rijksmuseum Huis van het boek te 's-Gravenhage
t/m 6 september 2026



'APOCALYPS, VREES EN HOOP'

Nu te zien | t/m 06 september 2026



Rijksmuseum Huis van het boek presenteert de tentoonstelling 'Apocalyps, vrees en hoop'. Al eeuwenlang, en vooral in tijden van crisis, proberen schrijvers en kunstenaars het einde van de wereld te verbeelden. Maar ook hoe de wereld er na het einde uit zal zien. Aan de hand van eeuwenoude boeken uit de museumcollectie en werk van vijftien hedendaagse kunstenaars laat de tentoonstelling deze verbeeldingen zien.

De urgentie van dit thema is vandaag misschien wel groter dan ooit. Klimaatverandering, geopolitieke spanningen, pandemieën en sociale ontwrichting roepen bij velen apocalyptische gevoelens op. Tegelijkertijd zien we in kunst, film en literatuur een explosie van toekomstvisioenen – sommige dystopisch, andere hoopvol. Deze tentoonstelling biedt historisch perspectief op een hedendaagse existentiële vraag. Misschien wel het bekendste voorbeeld is de Openbaring van Johannes, het Bijbelboek dat we nu als 'Apocalyps' kennen. Deze bijna 2000 jaar oude tekst blijkt verrassend actueel. Het laat zien hoe creatieve verbeeldingen van het einde door de eeuwen heen niet alleen angst oproepen, maar ook ruimte bieden voor nieuwe perspectieven op de toekomst.

In de tentoonstelling zijn onder andere de *Rijmbijbel* van Jacob van Maerlant uit 1332, het *Liber Chronicarum*, een 16de-eeuwse bijbel met houtsneden van Erhard Altdorfer, en een 15de-eeuws manuscript van *La Cité de Dieu* te zien. Deze topstukken gaan in dialoog met boeken en kunst van onder anderen: Etel Adnan, R. Crumb, Paul van der Eerden, Susanna Inglada, Stan Klamer, Yubin Lee, Daisy Madden-

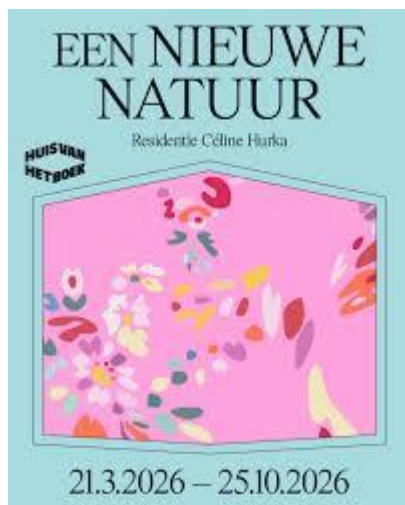
Wells, Toshi Maruki, Frans Masereel, , Lana Mesić, Rory Pilgrim, Marisa Rappard, Johannes Mashego Segogela, Carolein Smit, Müge Yilmaz en Susanne Khalil Yusef.

Naast laatmiddeleeuwse houtsneden van de dodendans wordt keramisch werk van Carolein Smit getoond. De Zuid-Afrikaanse kunstenaar Johannes Mashego Segogela verbeeldt in zijn sculpturen dezelfde strijd tussen goed en kwaad als middeleeuwse miniatuurschilders vijf eeuwen eerder. 17de-eeuwse gravures van overstromingen, aardbevingen en de pest, evenals de anti-oorlogsprenten van Frans Masereel verbeelden catastrofes die doen denken aan het einde van de wereld. Hoop op een betere toekomst is te vinden in het werk van Müge Yilmaz, wier sculpturen functioneren als een boekenkast voor haar collectie feministische sciencefictionliteratuur die gaat over een mogelijke betere toekomst. Want wat komt er na het einde ?

EEN NIEUWE NATUUR, RESIDENTIE CÉLINE HURKA

Tentoonstelling in Rijksmuseum Huis van het boek

t/m 25 oktober 2026



Rijksmuseum Huis van het boek biedt ruimte aan typograaf en kunstenaar Céline Hurka. Tijdens haar residentie 'Een nieuwe natuur' onderzoekt Céline Hurka bloemen- en plantenmotieven in typografie. Haar bestaande werk en het werk dat zij tijdens deze residentie maakt, presenteert zij samen met boeken uit de museumcollectie.

Tijdens haar onderzoek in de collectie van Huis van het boek, archieven en tuinen stuitte zij op een opvallende parallel: net zoals plantensoorten in de natuur uitsterven, verdwijnen zij ook uit onze typografie waarin versiering tegenwoordig nagenoeg ontbreekt. Door deze werelden met elkaar te verweven, geeft Céline Hurka de natuur een blijvende plek in onze visuele cultuur. Zo worden letters niet alleen dragers van tekst maar een levend archief van wat we dreigen te verliezen. Bestaand werk dat te zien is, omvat lettertypen, wandkleden uit de serie 'Symbols of Utopia' in samenwerking met Yamuna Forzani en 'The Secret Type

Garden', dat ze ontwikkelde met Studio Pointer*. Daarin wandelt de kijker digitaal in een landschap van florale typografie.

De residentie 'Een nieuwe natuur' van Céline Hurka biedt inzicht in haar werkproces en is haar eerste solopresentatie. De ruimte fungeert zowel als tentoonstelling als open atelier, waar lettertypes, gedrukte werken, wandkleden, digitale presentaties en archiefmateriaal worden tentoongesteld naast een actieve werkplek, waar ze de bezoekers haar proces laat volgen: van historisch materiaal tot digitaal lettertype. Céline Hurka werkt regelmatig in het museum. Bezoekers kunnen met haar in gesprek gaan.

Céline Hurka wil haar ontwerppraktijk van typograaf en kunstenaar gebruiken om het publiek bewust te maken van bedreigde plantensoorten en ecosystemen. Zij vraagt zich af of het opnieuw introduceren van bloemen in design en kunst kan leiden tot hernieuwde aandacht, zorg en waardering voor de natuurlijke wereld. Hurka gebruikt letterontwerp als een instrument om biodiversiteitsverlies aan te pakken, waarbij ze haar zorgen en urgentie vertaalt naar vorm. In haar werk behandelt ze typografie niet als een neutrale achtergrond, maar als een drager van betekenis, herinnering en politieke invloed. Met de komst van Céline Hurka en haar project 'Een nieuwe natuur' zet Huis van het boek de derde stap in een nieuwe reeks residenties. Deze serie is specifiek opgezet om makers en onderzoekers op het gebied van typografie, boeken en illustratie de vrijheid te geven hun werkproces te tonen. Hurka volgt hiermee Ludwig Volbeda en het duo David Maroto en Joanna Zielińska die in 2025 de spits afbeten.

LISA KONNO PAUL KOOIKER

Tentoonstelling in Museum Kranenburgh te Bergen (NH)

t/m 1 november 2026



Lisa Konno en Paul Kooiker, collage, 2026



Paul Kooiker, Business of Fashion, 2018



Paul Kooiker, Business of Fashion, 2018.



Lisa Konno, Figure bij Nationale Opera en Ballet, 2025.
Foto Altin Kaftira

In de duo-tentoonstelling *Lisa Konno Paul Kooiker* brengt Museum Kranenburgh het werk van Lisa Konno (1992) en Paul Kooiker (1964) samen in een totaalinstallatie die uitnodigt tot kritische reflectie op mode, macht en identiteit.

Konno en Kooiker hebben beide een unieke, herkenbare signatuur en werken interdisciplinair in de werelden van mode, fotografie, beeldende kunst, installatie en performance. In deze tentoonstelling presenteren de kunstenaars beiden een eigen, autonoom project dat oorspronkelijk deel uitmaakte van een performance en dat nog niet eerder museaal getoond is. Hun objecten en beelden gaan met elkaar én met het publiek een gesprek aan over de macht en kracht van mode en de invloed daarvan op de vorming van identiteit. De tentoonstelling nodigt uit tot nadenken over identiteit, zonder eenduidige antwoorden te willen geven.

Konno toont kostuums en accessoires uit *Figure* (2025/26), haar recente samenwerking met De Nationale Opera en Ballet, waarin lichaam en vrouwelijke schoonheid centraal staan. Ze laat zien hoe identiteit wordt gevormd in relatie tot schoonheidsidealen en de mode-industrie. Kooiker presenteert zijn serie *Business of Fashion* (2018), waarin invloedrijke figuren uit de modewereld worden gefotografeerd in tijdloze, onthechte poses die een ongemakkelijke, bijna onmenselijke sfeer oproepen. Hij biedt hiermee ruimte aan de vraag wat identiteit is binnen de modewereld.

DROMEN IN HET DUIN - BERNARD ESSERS

Tentoonstelling in Museum Kranenburgh te Bergen (NH)

t/m 1 november 2026



De tentoonstelling belicht het bijzondere, nog altijd ondergewaardeerde oeuvre van kunstenaar Bernard Essers (ID/NL 1893-1945). Zijn grafische werk uit de eerste helft van de twintigste eeuw – waaronder boekillustraties voor beroemde auteurs als Arthur van Schendel (1874-1946) en Adriaan Roland Holst (1888-1976) – getuigt van een unieke stijl waarin symbolisme en grafische verfijning samenkomen. De tentoonstelling biedt een herwaardering voor het werk van deze eigenzinnige kunstenaar, wiens prentkunst zowel technisch als artistiek van grote schoonheid is. Hij vestigde zich in 1920 in Bergen, waar hij werkte te midden van de kunstenaars van de Bergense School en waar hij tot de Tweede Wereldoorlog zou blijven wonen. Essers' werk zal worden geflankeerd door het grafische werk van enkele tijdgenoten, waaronder dat van Jan Toorop.

ALLES VERANDERT, NIETS VERGAAT - IRIS LE RÜTTE

Tentoonstelling in Museum Kranenburgh te Bergen (NH)

t/m 1 november 2026



Voor beeldhouwer, tekenaar en dichter Iris Le Rütte (NL, 1960) is de mens onlosmakelijk onderdeel van de natuur en het ecosysteem: de mens is natuur. Geïnspireerd door onder andere de Metamorfozen van de dichter Ovidius laat Le Rütte in haar werk mensen, dieren en planten voortdurend van gedaante wisselen en tot hybride wezens versmelten. Le Rütte is met meerdere werken vertegenwoordigd in de collectie van Museum Kranenburgh. Haar 'Haas' en 'Daphne' behoren inmiddels tot de publieksliefelingen.

DICHTER BIJ DE DENKER

Tentoonstelling in het Singer Museum te Laren (NH)

t/m 15 november 2026



Voor deze bijzondere collectiepresentatie verlaat *De denker* van Auguste Rodin (1840–1917) tijdelijk zijn vertrouwde plek boven de doorgang naar de museumzalen. Het iconische beeld – een van de topstukken uit de collectie van Singer Laren – komt dichterbij het publiek te staan. Zo ontstaat een zeldzame kans om Rodins meesterwerk van nabij te ervaren.

In de presentatie in de *Van den Brink galerij* wordt *De denker* samengebracht met andere sculpturen van Rodin én met bronzen beelden van Saar de Swart (1861-1951). Deze Nederlandse beeldhouwer bewonderde Rodin intens en was bovendien de buurvrouw van Anna en William Singer.

Singer Laren beheert de grootste museale collectie bronzen beelden van Auguste Rodin in Nederland. Met *Dichter bij De denker* krijgt deze bijzondere verzameling een nieuw, intiem perspectief.

YVES KLEIN EN ZIJN KUNSTENAARSFAMILIE (FRITS, MARIE EN ROTRAUT

Tentoonstelling in het Stedelijk Museum te Schiedam

t/m 25 oktober 2026



Een primeur voor Nederland en Stedelijk Museum Schiedam: de tentoonstelling *Yves Klein en zijn kunstenaarsfamilie Frits, Marie en Rotraut* brengt voor het eerst de oeuvres samen van de familie Klein, bestaande uit Yves Klein (1928 – 1962), zijn ouders Frits Klein (1898 – 1990) en Marie Raymond

(1908 – 1988), en zijn vrouw Rotraut Uecker (1938). Terwijl Yves Klein wereldberoemd werd met zijn iconische monochrome schilderijen, weten minder mensen dat zijn familieleden ook succesvolle kunstenaars waren met passie voor kleur en de kosmos. Ook minder bekend is dat de ouders van Yves Klein naast de Franse ook de Nederlandse nationaliteit hadden, waardoor er altijd een band met Nederland is geweest. In de tentoonstelling komt niet alleen de artistieke uitwisseling tussen de familieleden naar voren, maar ook de connecties van de familie Klein met Nederland, en in het bijzonder met Stedelijk Museum Schiedam, dat een aantal werken van Frits Klein in de collectie heeft. In deze tentoonstelling zijn, voor het eerst sinds 65 jaar in Nederland, circa dertig werken van Yves Klein te zien en veertig werken van zijn familieleden.

Denk je aan Yves Klein, dan denk je aan zijn specifieke kleur blauw, met name het door hem in 1960 gepatenteerde *International Klein Blue*. In zijn korte maar indrukwekkende leven wordt hij omringd door een kleurrijke familie van kunstenaars. Zijn vader, moeder en echtgenote zijn allen op hun eigen manieren bezig met kunst. Ze inspireren en bekritisieren elkaar. Terwijl het werk van Yves Klein internationaal nog steeds als spraakmakend wordt gezien, is het alweer decennia geleden dat er een substantieel aantal werken van hem in Nederland is getoond.

Hoewel de oeuvres van de leden van de familie Klein los van elkaar tot stand zijn gekomen, hebben ze een opmerkelijke overeenkomst: ieder heeft op zijn eigen manier een voorliefde voor het gebruik van krachtige kleuren en een bijzondere interesse in de kosmos, waarmee ze nieuwe werelden scheppen. In de tentoonstelling *Yves Klein en zijn kunstenaarsfamilie Frits, Marie en Rotraut* ontdek je de overeenkomsten en verschillen in hun oeuvres.

Nederlandse familiegeschiedenis: Frits Klein en Marie Raymond

Frits Klein (1898 -1990) wordt geboren in Bandung, Indonesië en komt op vijfjarige leeftijd met zijn familie naar Nederland. Een groot deel van zijn volwassen leven pendelt hij tussen Parijs en Wassenaar. Hij schildert landschappelijke taferelen als stranden en parken én het circusleven waarin vooral paarden figureren. Zijn schilderijen zijn droomachtig; Claude Monet, Pierre Bonnard en William Turner zouden inspiratiebronnen kunnen zijn geweest voor zijn werk. Frits Klein wordt ook wel ‘schilder van het licht’ genoemd. Thematisch ligt zijn werk eerder dichtbij dat van Marc Chagall en Giorgio de Chirico.

Vanuit Parijs onderhoudt hij verschillende contacten met Nederlandse kunstenaars en exposeert hij regelmatig in Nederland. In 1965 heeft hij een tentoonstelling in Stedelijk Museum Schiedam, in 1968 in de Rijksakademie voor Beeldende Kunsten in Amsterdam, in 1978 in het Van Gogh Museum in Amsterdam en in 1988 in Pulchri in Den Haag.

Werken van Frits Klein bevinden zich, naast de collectie van Stedelijk Museum Schiedam, in de Rijkscollectie, de kunstcollectie van de Nederlandsche bank, de collectie van Centraal Museum, Utrecht, en in Nederlandse privécollecties.

Door zijn huwelijk met de Française Marie Raymond verkrijgt ook zij de Nederlandse nationaliteit. Marie Raymond (1908 – 1988) organiseert in de jaren 1950 wekelijkse salonbijeenkomsten voor Parijse kunstenaars, museumdirecteuren, schrijvers en wetenschappers en heeft als kunstcriticus een column in het Nederlandse tijdschrift ‘Kroniek van Kunst en Cultuur’. Hiermee is zij tot 1958 in Nederland een ambassadeur van het Parijse artistieke leven. Haar schilderijen bestaan aanvankelijk uit gekaderde kleurvlakken,

later in de jaren 1950 worden dat op zichzelf staande kleurvlakken en losse vormen. In 1956 heeft ze een tentoonstelling in Stedelijk Museum Amsterdam, dat ook een werk van haar in de collectie heeft, en in 1957 in de Utrechtse Kring. Maar haar werk bevindt zich voornamelijk in privécollecties.

In hetzelfde jaar dat het Stedelijk Museum in Amsterdam een tentoonstelling organiseert van zijn dan al overleden zoon Yves, organiseert Stedelijk Museum Schiedam in 1965 een solo van Frits Klein, die door de pers bejubeld wordt. Ondanks dat de abstractie in de naoorlogse kunstwereld hoogtij viert, blijft er een enorme groep liefhebbers voor het figuratieve werk dat Frits Klein maakt. Het grote doek *De Bloemenwinkel* wordt voor de collectie van Stedelijk Museum Schiedam verworven, en Frits krijgt opdrachten om voor theater en opera's de kostuums en decors te ontwerpen. Een paar jaar eerder, in 1957, toont Stedelijk Museum Schiedam het werk *Serenité du Printemps* van Yves' moeder, Marie Raymond.

Directeur Anne de Haij: "*Het is bijzonder dat nu ook Yves Klein en zijn partner Rotraut aan deze illustre tentoonstellingsgeschiedenis van Stedelijk Museum Schiedam toegevoegd kunnen worden. Dat maakt de cirkel rond.*"

Yves Klein

Yves Klein (1928-1962) wordt geboren in Nice. Aanvankelijk is het niet duidelijk of hij als kunstenaar in de voetsporen van zijn ouders zal treden. Na verschillende afgebroken studies en omzwervingen reist hij in 1952 naar Japan om zijn judo te perfectioneren. Hier verkrijgt hij de zwarte band bij het Kodokan Instituut in Tokio. Terug in Parijs zet hij een judoschool op. In de judosport kan Klein zijn fascinatie voor lichaamshouding, beweging en energie kwijt, iets wat zich later ook doorvertaalt in zijn kunst.

Uiteindelijk debuteert Yves in 1955 als kunstenaar in Parijs met een solotentoonstelling getiteld *Yves – Peintures*, in Club des Solitaires, Editions Lacoste. Hier toont hij voor het eerst zijn monochrome doeken in verschillende kleuren. Vooral de intens blauwe monochromen blijken een aansprekende verbeelding van de oneindigheid en moeten de immaterialiteit van de ruimte weergeven. Deze unieke formule, die ultramarijnpigmenten combineert met een nieuw bindmiddel waardoor de intensiteit behouden blijft, werd in 1960 gepatenteerd als International Klein Blue (IKB) en werd Yves Kleins ultieme artistieke signatuur.

Maar zijn oeuvre beslaat meer. Zo werkte hij met menselijke modellen als levende penselen: hun met verf bedekte lichamen maken afdrukken op schilderdoeken. Zijn enorme invloed op de kunstwereld komt tot stand door een groot aantal, vooral door hemzelf geïnitieerde tentoonstellingen, performances, happenings en andere optredens. Zijn kunst is radicaal, intelligent, veelzijdig en gedurfd. Zijn ouders reageren heel verschillend op zijn werk en het succes dat hij ermee heeft. Waar moeder Marie Raymond Yves aanmoedigt, is vader Frits Klein kritischer en blijft meer op een afstand. Werk van Yves is in Nederland sporadisch te zien geweest in tentoonstellingen. Een laatste overzicht vond plaats in Stedelijk Museum Amsterdam in 1965. Van Yves Klein zijn werken opgenomen in de collecties van Stedelijk Museum Amsterdam, Kröller-Müller Museum in Otterlo, het Van Abbemuseum in Eindhoven en particuliere collecties.

Rotraut

Rotraut, geboren als Rotraut Uecker (1938) maakt tekeningen, schilderijen en sculpturen die hun oorsprong vinden in vormen en verschijnselen in de natuur en de kosmos. In 1958 ontmoet ze Yves Klein met wie ze intensief gaat samenwerken en in 1962, kort voor Yves' dood, trouwt. Ze is zowel zijn assistent, muze als model. In 1956 maakt Rotraut haar eerste zogenaamde *Galaxies*. Door lijm op een houten plaat te druppelen, die te bedekken met zwarte inkt of verf en vervolgens weer te schuren, ontstaan visuele lichtpuntjes als sterren in de kosmos. In 1964 exposeert ze in de Amsterdamse galerie Amstel 47 haar geschilderde *Galaxies*. In haar serie *Vol de sensibilité* onderzoekt ze de vormgevoeligheid van schilders als Rubens, Cézanne, Gauguin en anderen. Dit doet ze door dia's van hun schilderijen te projecteren op grote vellen papier, de bewegingen te volgen die ze voelt en de kleuren nadrukkelijk te overschilderen. Rotraut is nog steeds kunstenaar en richtte samen met Daniel Moquay het Yves Klein Archief op en meer recent de Yves Klein Stichting.

De tentoonstelling

De tentoonstelling *Yves Klein en zijn kunstenaarsfamilie Frits, Marie en Rotraut* strekt zich uit over drie verdiepingen van een van de vleugels van Stedelijk Museum Schiedam. Naast de combinatie van oeuvres van de vier kunstenaars, worden aan de hand van rijk archiefmateriaal (brieven, foto's drukwerk) de levenslopen en bijzondere relaties die de familieleden hadden met Nederland inzichtelijk gemaakt.

Met de kunst gemaakt in één familie laat Stedelijk Museum Schiedam ontwikkelingen van figuratie naar abstractie en het ontstaan van de conceptuele kunst zien. En ook dat dit niet een lineaire ontwikkeling is, maar juist een verzameling van verschillende kunstzinnige inzichten die lange tijd naast elkaar blijven bestaan.

Concept en ontwikkeling

Met *Yves Klein en zijn kunstenaarsfamilie Frits, Marie en Rotraut* maakt Stedelijk Museum Schiedam opnieuw een tentoonstelling waarin internationale kunstenaars vanuit onverwacht en Nederlands perspectief worden belicht.

Het concept voor deze tentoonstelling werd gemaakt door Tijs Visser, directeur 0-INSTITUUT, die ook verantwoordelijk was voor de tentoonstelling [Yayoi Kusama. De Nederlandse jaren 1965-1970](#). Colin Huizing, eerder verantwoordelijk voor de [Manzoni in Holland](#) tentoonstelling (2019), vormt samen met Visser het curatorenteam.

De tentoonstelling *Yves Klein en zijn kunstenaarsfamilie Frits, Marie en Rotraut* komt tot stand in nauwe samenwerking met Yves Klein Archives en Foundation, en met Marie Raymond Archives.

LOU LOEBER, KUNSTENAAR EN IDEALIST

Tentoonstelling in het Stedelijk Museum te Schiedam

t.m 27 september 2026



Haar sprankelende, sociaal bewogen en toegankelijke oeuvre maakt Lou Loeber (1894-1983) tot een uitzonderlijke kunstenaar binnen de Nederlandse moderne kunst. Stedelijk Museum Schiedam, die van haar de zeefdruk *Slapenden* (1975) in de collectie heeft, presenteert voor het eerst sinds 33 jaar een solo-

tentoonstelling van haar werk. Terwijl Loeber volop experimenteert met abstractie, voert ze deze nooit zo strikt door als haar tijdgenoten Piet Mondriaan en Theo van Doesburg. Ze wil dat haar kunst herkenbaar en begrijpelijk blijft voor iedereen. De tentoonstelling in Schiedam vormt ook de aftrap van een programma over abstract werkende vrouwelijke kunstenaars uit de jaren zeventig, voor wie Lou Loeber een belangrijke inspiratiebron is.

Ontwikkeling eigen stijl

Al vroeg weet Lou Loeber dat ze kunstenaar wil worden. Ze groeit op in een vooruitstrevend gezin en krijgt alle ruimte om haar talent te ontwikkelen. Haar vader bouwt zelfs een atelier in de tuin waarin zijn dochter kan tekenen en schilderen. In 1918 verlaat ze na drie jaar de Rijksacademie in Amsterdam, omdat ze de lessen die er worden gegeven te conservatief vindt. In de jaren twintig ontwikkelt ze een eigen stijl waarin herkenbare voorstellingen en abstractie samengaan. Ze laat zich inspireren door het werk van Wassily Kandinsky en De Stijl, maar blijft trouw aan haar eigen visie. Heldere kleuren, geometrische vormen en zwarte contouren kenmerken haar werk, waarmee ze streeft naar een universele beeldtaal die iedereen kan begrijpen.

Loeber ontwerpt bovendien een systeem om meerdere versies van een werk te maken, geïnspireerd door de Franse kunstenaar Albert Gleizes. Daarmee past ze het modernistische ideaal van massaproductie toe in de beeldende kunst. Door deze vermenigvuldiging, verlaagt ze de prijs en maakt ze kunst toegankelijk voor meer mensen. Ook vervaardigt ze haar werk in verschillende media, en samen met haar man, kunstenaar Dirk Koning, richt ze in 1932 een kunstuitleen op om hun werk betaalbaar te verhuren.

Kunst voor iedereen: toegankelijk en verbindend

Hoewel haar stijl uiterst herkenbaar is, streeft Loeber naar een stijl die zo onpersoonlijk mogelijk is. Ze wil universele kunst maken, geen individuele expressie. Haar onderwerpen – interieurs, landschappen, stillevens en portretten – gebruikt ze om te experimenteren met kleur, vorm en compositie. Ze zoekt steeds naar harmonie, waarmee ze hoopt bij te dragen aan een evenwichtigere, socialere wereld. Kunst moet volgens haar toegankelijk én verbindend zijn.

Na de Tweede Wereldoorlog blijft Loeber vanuit haar socialistische idealen kunst maken, maar verliest ze de hoop dat een gelijkwaardiger, socialistische samenleving ook daadwerkelijk verwezenlijkt zal worden. Niettemin behoudt ze de overtuiging dat haar kunst begrijpelijk én toegankelijk moest zijn voor iedereen. Een ideaal dat naadloos aansluit bij de ambities van Stedelijk Museum Schiedam.

In 2024 herontdekt het Stedelijk Museum Schiedam haar werk opnieuw in de presentatie *Abstracte kunst van vrouwen, toen en nu*. Haar zeefdruk *Slapenden* is daarin te zien naast werk van andere vrouwelijke kunstenaars. Deze herwaardering vormt het vertrekpunt voor nieuw onderzoek en toekomstige tentoonstellingen rond abstract werkende vrouwen zoals Corrie de Boer, Christa van Santen, Karin Daan en Ria van Eyk.

Werk van Lou Loeber bij particulieren

Vorig jaar deed Stedelijk Museum Schiedam een oproep aan het publiek: wie thuis een Loeber had, kon zich melden. Dat leverde een storm aan reacties op. Acht werken van Loeber zijn vanuit particuliere verzamelingen toegevoegd aan de selectie voor de tentoonstelling.

Ook wist het museum drie schilderijen die Loeber maakte van de Schiedamse molen De Walvisch voor de tentoonstelling bij elkaar te brengen. Loeber maakte vaak meerdere versies van hetzelfde onderwerp. Aan de hand van deze werken is Loebers zoektocht naar vereenvoudiging goed te volgen. In elke versie veranderen de molen en het landschap eromheen subtiel en zie je steeds minder details. De wieken van de molen worden bijvoorbeeld steeds vlakker en abstracter. Deze zoektocht naar vereenvoudiging leidde uiteindelijk tot haar zo kenmerkende, kleurrijke en geometrische stijl.

MANDY FRANCA, BREATHE AN ENDLESS UNIVERSE IN ME

Tentoonstelling in het Stedelijk Museum te Schiedam

t/m 27 september 2026



In *I Breathe an Endless Universe in Me* (2026) verandert kunstenaar Mandy Franca (Rotterdam, 1989) de zolder van Stedelijk Museum Schiedam in een installatie van nieuwe en bestaande schilderijen, foto's, geluiden, video's, collages en ruimtelijke ingrepen. 'Lucht' vormt de rode draad in de tentoonstelling en wordt op de zolder bijna tastbaar: ze vult de ruimte tussen lichamen, draagt sporen van plekken en omstandigheden en is tegelijk het materiaal dat ons scheidt én samenbrengt.

Boven Schiedam drijft een wolk voorbij, terwijl dezelfde lucht uren verderop langzaam donker kleurt tot nacht. De lucht is altijd in beweging. Ze verbindt ons allemaal, maar is ook politiek: beïnvloed door ecologische grenzen, migratie, mobiliteit en luchtkwaliteit. Zo wordt lucht ook een symbool van ongelijkheid. We delen dezelfde lucht maar onze ervaring ervan verschilt. Wat op het eerste gezicht gedeeld lijkt, blijkt in werkelijkheid gevormd door afstand, herinnering en omstandigheid.

ring en omstandigheid.

Voor Franca is de lucht het element wat haar verbindt met haar familie op Curaçao, maar ook met de wereld tijdens periodes waarin ziekte haar lange tijd aan huis gekluisterd hield. In die tijd werd de lucht een van haar weinige verbindingen met buiten. Maar diezelfde lucht kan ook afstand creëren: wat dichtbij is kan tegelijkertijd onbereikbaar voelen. In dat spanningsveld, in die 'tussenruimte', ontstaat voor haar een moment van stilte en reflectie, een ruimte die ze via haar werk onderzoekt. In de tentoonstelling zien we verschillende werken die daarop ingaan, en horen we stemmen klinken: soms zingend, soms ademend. Elke ademhaling deelt dezelfde lucht, hoe ver onze lichamen ook van elkaar verwijderd zijn.

In de tentoonstelling wordt ademen bijna een manier van denken. Elke inademing haalt de wereld naar binnen, transformeert haar, en laat haar opnieuw los. Zo worden adem en lucht metaforen voor wederkerigheid: het lichaam als deel van een ademende wereld, en de wereld als een ademend lichaam.

Over Mandy Franca

Na eerdere tentoonstellingen in onder meer Londen, Amsterdam en New York, en een residentie aan de Rijksakademie van Beeldende Kunsten (2022–2024) is Stedelijk Museum Schiedam trots nu een podium te kunnen bieden aan het veelzijdig oeuvre van Mandy Franca, waarin schilderkunst, fotografie, collage,

sculptuur, geluid en video samenkomen. Door de fysieke afstand tussen haar en haar familie, die verspreid over verschillende tijdzones van de wereld wonen, groeide zij op met een scherp besef van scheiding en gelijktijdigheid. Thema's als tijd, afstand en verbondenheid, hoe we afstanden overbruggen, aanwezigheid ervaren en hoe de technologische werkelijkheid daarin meespeelt, staan daarom vaak centraal. Juist het markeren van tijd voelt voor Franca als een manier om afwezigheid van iets of iemand te overbruggen en leven vast te houden over afstand heen. Ook daarom besteedt ze in haar werk aandacht aan hele alledaagse, vluchtige momenten. Zo vertraagt ze de tijd, strekt haar uit en maakt het ontastbare bijna tastbaar: een poging om nabijheid te ervaren in wat vluchtig en veranderlijk is. In haar werk vernieuwt ze bovendien traditionele druktechnieken door bijvoorbeeld te experimenteren met analoge en digitale lagen. Haar fotografische beelden maakt ze met haar mobiele telefoon en bewerkt deze nadien met de hand. In een wereld getekend door breuk en catastrofe eert haar werk het leven zelf en herinnert het ons eraan dat ook het alledaagse weldegelijk gewicht draagt.

Deze tentoonstelling wordt gecureerd door Delany Boutkan en maakt deel uit van ArtBase, een pilotprogramma waarin onderzocht wordt hoe beeldende kunst van betekenis kan zijn in de regio. ArtBase wordt mogelijk gemaakt door het Mondriaan Fonds.

GEVAARLIJKE BOEKEN, 500 JAAR WETENDCHAP ONDER VUUR

Tentoonstelling in Teylers Museum te Haarlem

t/m 30 augustus 2026



In de tentoonstelling 'Gevaarlijke boeken – 500 jaar wetenschap onder vuur' volg je de Europese en Amerikaanse geschiedenis van censuur door Kerk en Staat aan de hand van (populair)wetenschappelijke werken. Want kennis is macht en dat kan bedreigend zijn – voor sommige machthebbers nog steeds.

Boeken kunnen de wereld veranderen. Ze bieden kennis en nieuwe ideeën, en verkennen de toekomst. Voor machthebbers kunnen boeken daardoor gevaarlijk zijn. Zij hebben geen behoefte aan nieuwe inzichten die verandering kunnen brengen. In de tentoonstelling *Gevaarlijke boeken* ontdek je wetenschappelijke boeken die ooit werden verboden door de Kerk, de Staat of beide. Deze machtige instituten voelden zich bedreigd door de kennis die erin stond: te uitdagend, te kritisch, te vernieuwend.

Tegenwoordig is vrijheid van informatie essentieel in een democratische samenleving. Maar hoe vrij is kennis vandaag de dag? Is wetenschappelijke censuur echt verleden tijd?

Gevaarlijke boeken toont meer dan twintig wetenschappelijke werken vanaf circa 1500 uit de bibliotheek van Teylers Museum en bruiklenen van onder andere de Koninklijke Bibliotheek, Tresoar en Rijksmuseum Boerhaave. Van Copernicus tot Einstein: de iconische werken, die zelden samen getoond worden, nodigen je uit tot reflectie. Wat betekent wetenschappelijke vrijheid tegenwoordig?

Deze tentoonstelling is te zien in Tentoonstellingszaal 2 van Teylers Museum.

Ben je gevoelig voor prikkels? Houd er dan rekening mee dat het kleurgebruik in deze tentoonstelling intens is.

KEES VERWEY: IN HET ATELIER EN VROUWENPORTRETTE

Tentoonstelling in het Verwey Museum te Haarlem

t/m *****



In de Verweyzalen staan twee geliefde thema's centraal van de Haarlemse kunstenaar Kees Verwey. Stap de wonderlijke wereld van zijn werkruimte binnen en maak kennis met de vrouwen die een grote rol speelden in zijn leven. Samen bieden de atelierstukken en vrouwenportretten een intieme inkijk in het leven en het kunstenaarschap van Kees Verwey.

In het atelier

In het 17de-eeuwse grachtenpand aan het Spaarne 108 leidt een smalle houten trap naar legendarische atelier van Kees Verwey. Deze bijzondere ruimte – door Verwey zelf ook wel zijn 'Himalaya' genoemd – bevindt zich op de eerste verdieping aan de straatzijde. Dankzij het noordoostelijke licht is dit de perfecte ruimte om te schilderen.

In dit atelier schildert Verwey talloze stadsgezichten, landschappen, portretten en stillevens. Het interieur neemt een bijzondere plaats in binnen Verweys werk. Het is vereeuwigd in zijn beroemde atelierstillevens én werd in 1976 vastgelegd door fotograaf Nico Koster.

Bijzonder bruikleen

Twee indrukwekkende atelierinterieurs die tijdelijk te leen zijn uit de ABN AMRO-kunstcollectie maken deze presentatie compleet. Samen met persoonlijke objecten uit het atelier geven de atelierstukken en de fotoserie van Nico Koster een intiem en gelaagd beeld van Verweys kunstenaarsleven.

Vrouwenportretten

Kees Verwey schildert vele portretten van vrouwen. Vaak gaat het om vrouwen uit zijn directe omgeving, maar hij werkt ook in opdracht. De meeste portretten maakt hij van zijn moeder Jacqueline Bienfait, zijn vrouw Jeanne Tilbusscher en zijn goede vriendin, beeldhouwer Charlotte van Pallandt; zij spelen een belangrijke rol in zijn leven.

Verwey had een hechte band met zijn moeder en zijn vrouw Jeanne Tilbusscher noemde hij zijn beschermengel en muze. In zijn portretten kijkt hij met een open en onbevooroordeelde blik naar zijn modellen. Tegelijkertijd heeft hij een scherp oog voor vorm en kleur.

JAN VAN HAASTEREN - THE MISSING OF A COMIC ARTIST. JAN 90

Tentoonstelling in het Museum of Comic Art (MOCA) te Noordwijk

t/m 25 oktober 2026

JAN VAN HAASTEREN THE MISSING PIECES OF A COMIC ARTIST



Jan van Haasteren is een van de meest herkenbare en geliefde tekenaars van Nederland. Hoewel hij wereldwijd bekend is geworden door zijn chaotische en humoristische legpuzzels, wortelt zijn succes in een lange en veelzijdige carrière als striptekenaar, illustrator en reclametekenaar.

Deze tentoonstelling volgt zijn ontwikkeling over ruim zestig jaar en laat zien hoe zijn karakteristieke stijl zich stap voor stap heeft gevormd.

Al vroeg ontwikkelde Van Haasteren een fascinatie voor strips en cartoons. Als kind verslond hij reeksen als Popey, Mickey Mouse en Tom Poes. Zijn professionele vorming begon

in 1961 bij de Marten Toonder Studio's, waar hij werkte aan animaties, strips en illustraties en belangrijke invloeden opdeed.

Met name inkleurder Wim Lenssen speelde een grote rol in de ontwikkeling van zijn kleurgebruik. Daarnaast liet Van Haasteren zich inspireren door internationale tekenaars als Jack Davis, André Franquin, Benito Jacovitti en Jean-Jacques Loup.

Na zijn vertrek bij de Toonder Studio's ontwikkelde Van Haasteren zich tot een vaste waarde in de Nederlandse stripwereld. In de jaren zeventig werkte hij intensief voor jeugdbladen als Pep, Sjors en later Eppo.

Hij creëerde populaire reeksen als Baron van Tast, Tinus Trotyl en De Stuntels, en leverde talloze covers, gagstrips en satirische bijdragen. Zijn tekeningen uit deze periode kenmerken zich door drukke groeps-scènes, sociale observatie en een speelse, absurdistische humor.

Een belangrijk keerpunt in zijn carrière was de oprichting van het satirische stripblad De Vrije Balloen in 1975. Samen met collega's als Patty Klein, Jan Steeman en Thé Tjong-Khing kreeg Van Haasteren hier volledige artistieke vrijheid.

Hij experimenteerde met stijlen, pseudoniemen en thema's, en ontwikkelde een scherpere, vrijmoedige beeldtaal die later ook in zijn puzzels herkenbaar zou blijven.

Parallel aan zijn stripwerk bouwde Van Haasteren een indrukwekkende carrière op als reclame-illustrator. Vanaf de jaren zeventig maakte hij strips, posters en kalenders voor grote merken als Unox, Philips, Heineken, Shell en Bolletje.

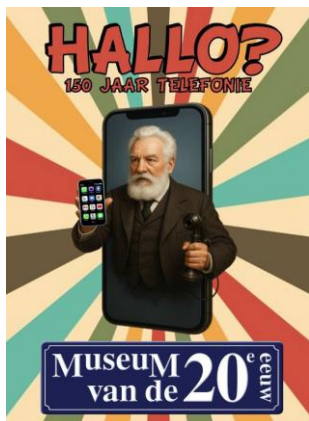
Zijn grote, overvolle prenten bleken bij uitstek geschikt als kijkplaten en vormden de directe voorloper van zijn latere puzzels.

Vanaf de jaren negentig verschoof zijn focus steeds meer naar legpuzzels. In samenwerking met uitgever Jumbo groeide Van Haasteren uit tot een internationaal puzzelfenomeen. Zijn platen zitten vol terugkerende figuren en details — zoals de haaienvin, Baron van Tast en zijn eigen zelfportret — en tonen een scherp oog voor menselijke zwaktes, vreugdes en absurditeiten. Ook op hoge leeftijd blijft hij actief betrokken bij het tekenen en bedenken van nieuwe puzzels, samen met Studio Jan van Haasteren.

Zo ontstaat het beeld van een tekenaar die uitgroeide tot een echte Nederlandse entertainer, in de traditie van Wim Sonneveld, Simon Carmiggelt en Annie M.G. Schmidt. Met humor, observatie en liefdevolle spot legt Jan van Haasteren het menselijk tekort vast en bouwt hij aan een oeuvre dat tijdloos, herkenbaar en nog altijd springlevend is.

EXPOSITIE HALLO, 150 JAAR TELEFONIE

Tentoonstelling in het Museum van de Twintigste Eeuw te Hoorn
t/m 30 augustus 2026



Ontdek in de tentoonstelling “HALLO? 150 Jaar Telefonie” in het Museum van de 20e Eeuw in Hoorn hoe de telefoon de wereld veranderde. Maak met een ouderwetse telefooncentrale verbindingen. Ervaar hoeveel mobieltjes van nu evenveel wegen als de eerste mobiele (auto)telefoon. Verbaas je over het telefoonboek van Hoorn uit 1915 met nummers met slechts 2 of 3 cijfers. Waarom kon je vroeger na acht uur 's avonds niet meer bellen? Wist je dat in Hoorn ooit een fabriek voor telefooncentrales stond? Wat doen die palen in de zaal? Wat is een kiesschijf en hoe gebruik ik die? Stap in een heuse telefooncel. Luister naar een Praatpaal die vroeger langs de snelweg stond. Wat kon je ooit horen via 06-lijnen? Kortom ontdek 150 jaar telefonie.

Mensen willen communiceren en deden dat vroeger met de hulp van rooksignalen, trommels, kerk- en vuurtorens. En vanaf 1835 met morse-signalen die via telegraafpalen werden verspreid. Precies 150 jaar geleden vroeg Alexander Graham Bell het patent voor een telefoon aan. Daardoor kunnen we nu massaal bellen. Er zijn nu zo'n 20 miljard telefoons wereldwijd. Over de ontwikkeling van de telefoon toont het Museum van de 20e Eeuw van de interactieve tentoonstelling “HALLO? 150 Jaar Telefonie”.

Hoe zag bellen eruit toen je eerst de telefoniste moest vragen om een verbinding tot stand te brengen? Wat deed je als je onderweg was zonder mobiele telefoon? En hoe zag een selfie eruit vóór Instagram? Ontdek het op de expositie “HALLO? 150 jaar telefonie”: een interactieve ontdekkingsstocht door de wereld van communicatie, appen, swipen en verbinden. En uiteraard wordt je bij de entree welkom geheten door Alexander Graham Bell.

In deze expositie ontdekken bezoekers hoe telefonie veranderde van een zeldzame luxe in de gang of huiskamer naar een onmisbaar apparaat, de Smartphone, in iedere broekzak. Thema's die aan bod komen zijn onder andere: De eerste telefoon, de telefoon als luxeproduct, de mobiele doorbraak en natuurlijk de smartphone. Daarnaast wordt ook stilgestaan bij de maatschappelijke aspecten van het gebruik van de smartphone.

Wel of geen mobiel in de klas? Praat mee over de voor- en nadelen. Is lopend beeldbellen wel netjes? Wat vind jij?

Welke apparaten van vroeger zitten in jouw mobiel?

De expositie zit vol nostalgische herkenning, verrassende weetjes en humoristische momenten. Als afsluiting van de expo maak je door middel van een XXL smartphone een reis terug naar het verleden. Want welke objecten en gebruiksvoorwerpen van vroeger zitten nu allemaal in jouw mobieltje? Laat je verrassen want veel apparaten uit onze museumcollectie zitten nu in jouw telefoon! Ontdek de luxe en rijkdom van jouw smartphone.

MON REPOS, FOTOGRAFIE VAN ARTHUR EN WILLY KLEP

Tentoonstelling in het Stedelijk Museum te Breda
t/m 30 augustus 2026



Een echtpaar, een camera en een uitzonderlijk oog voor detail. In *Mon Repos* krijg je via filmische familiefoto's een intieme kijk in het leven van het ondernemende gezin Klep. Tussen 1905 en 1915 maakt het echtpaar honderden glasnegatieven: van de statige Baronielaan, buitenplaats Mon Repos en het nabijgelegen Mastbos. Bewonder de kracht van hun fotografie en voel je voor

even onderdeel van de familie.

Het echtpaar Arthur Klep en Willy Klep-van den Biesen creëert tal van bijzondere beelden. Ze denken aan belichting, aankleding, compositie en inscenering. Daardoor zijn hun foto's opvallend ongedwongen en filmisch. Zelfs kinderen en dieren werden precies op het goede moment vastgelegd.

Vandaag maak je zonder moeite een foto, maar aan het begin van de 20e eeuw was dat anders. Er zat veel tijd in het maken, ontwikkelen en afdrucken. De foto's van Arthur en Willy zijn met vakkundigheid en veel geduld bedacht en gemaakt.

Technologische ontwikkelingen en toenemende welvaart zorgen ervoor dat fotografie een hobby wordt. Rond 1890 komt de eerste handcamera van Kodak op de markt. Het wordt makkelijker om foto's in en om het huis te maken en het toestel kan worden meegenomen tijdens vakanties en uitstapjes. Een fotolaboratorium ontwikkelt de glasnegatieven en maakt afdrucken.

Aan het begin van de 20e eeuw was de kloof tussen arm en rijk enorm.

De welgestelde familie Klep was eigenaar van De Etna: een van de succesvolste ijzergieterijen van Nederland. Hierdoor konden zij zich auto's, fietsen en ook een camera permitteren. Ze maakten verre reizen en haalden inspiratie uit eigentijdse kunstwerken, zoals de impressionistische schilderijen van Claude Monet en Édouard Manet.

Hun huis aan de Baronielaan, buitenplaats Mon Repos (Mijn Rust) en het nabijgelegen Mastbos vormen het decor voor levendige beelden. Een gezin geportretteerd in zijn eigen leefomgeving, omringd door vrienden en familie. De levensvreugde spat van de foto's. Ook na meer dan een eeuw weten Arthur en Willy ons met hun filmische beelden nog steeds te raken

ANNA LANGE, SIDEWAY SCENERY

Tentoonstelling in het Stedelijk Museum te Breda

t/m 30 augustus 2026



De impactvolle en filosofische kunstwerken van Anna Lange (Schaijk, 1967) nemen je mee naar een veranderend landschap; waar de weg het gebied in tweeën splitst. Met alle gevolgen van dien.

"Je bent op de snelweg. De autoradio staat aan en je hoort "Motel money murder madness" uit L.A. Woman van The Doors. Je kijkt opzij en ziet hoe de omgeving uit je jeugd veranderd is." — Anna Lange Haar familiegeschiedenis leidt Anna Lange tot het maken van *Sideway Scenery*. Het perceel van haar voorouders veranderde radicaal door de aanleg van een snelweg. Het landschap werd doormidden gesplitst: boerderijen maakten plaats voor een vuilnisbelt en zelfs een felverlicht bordeel.

In *Sideway Scenery* onderzoekt Lange de botsing tussen stad en platteland en de tegenstelling tussen traditie en commerciële massacultuur.

Het werk van Lange bevat invloeden van diverse kunstenaars, zoals Andy Warhol, Joseph Beuys en Andrej Tarkovski. Rockster Lou Reed en romancier A.F.T. van der Heijden droegen zelfs bij aan *Sideway Scenery*; hun teksten zijn verwerkt in de installaties.

"First came fire, then came light, then came feeling, then came sight."

De onvoorspelbaarheid van de gemaakte combinaties en het materiaalgebruik zorgt voor een bijzondere en spannende scène. Anna Lange maakt gebruik van neon, authentieke erfstukken, dieren (aangereden wild), schilderijen, bronzen sculpturen en fragmenten uit de wereld van de snelweg.

In brons maakt Lange verschillende objecten uit de consumptiemaatschappij, bijvoorbeeld klokhuizen, colablikjes, bananenschillen en zelfs een vuilniszak. Eenmaal geschilderd, zijn de objecten nauwelijks meer van echt te onderscheiden.

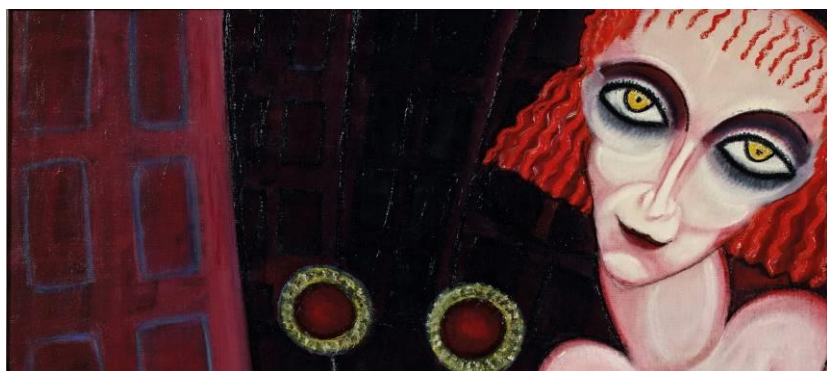
De Brabantse Anna Lange studeerde aan het Sandberg Instituut in Amsterdam en de Koninklijke Academie voor Kunsten en Vormgeving in 's-Hertogenbosch. In deze laatste stad is ze blijven wonen en werkt ze nog steeds in haar atelier. Lange blijft grenzen verleggen en exposeerde in binnen- en buitenland.

Eigenzinnig infiltreerde ze in het Nederlandse leger en introduceerde ze een vredeskorps: *het Regiment Artemisten*. Hiervoor was de regelmatig op de Koninklijke Militaire Academie (KMA) in Breda te vinden. Ze werd Poëtisch Adviseur op het Ministerie van Cultuur in Den Haag en bracht in woord, beeld en gebaar een viertal adviezen uit met inzet van radio en televisie.

NACHTLEVEN - HANNY KOREVAAR EN ARMAND BOUTEN

Tentoonstelling in Museum Van Bommel Van Dam te Venlo

t/m 13 september 2026



Met *Nachtleven* brengt museum van Bommel van Dam voor het eerst sinds vijfendertig jaar het werk samen van kunstenaarskoppel Hanny Korevaar (Amsterdam, 1893 - 1983) en Armand Bouten (Venlo, 1893 - Amsterdam, 1965). Zij schilderden wat hun tijdgenoten liever niet zagen: de rafelranden van de stad.

Pas de laatste decennia groeit de belangstelling voor deze 'on-Nederlandse' expressionisten. De even getalenteerde Korevaar stond daarbij lang in de schaduw van haar man. *Nachtleven – Hanny Korevaar en Armand Bouten* laat nu een breed publiek kennismaken met het rauwe, indringende en verrassend moderne werk van beide kunstenaars. Tegelijk geeft het de lang onbekend gebleven Korevaar de aandacht die zij verdient.

Geestverwanten

Als partners in leven en in de kunst ontwikkelden Hanny Korevaar en Armand Bouten een eigenzinnig oeuvre waarin het leven aan de rand van de samenleving centraal staat. Van de roerige jaren 20 tot de armoedige naoorlogse periode richtten beide kunstenaars hun blik vaak op de stad bij nacht. Steegjes, cafés, terrassen, danszalen en bordelen vormen het decor voor scènes van armoede, verlangen en kwetsbaarheid. Hun onverbloemde benadering van het nachtleven maakte hun werk voor veel tijdgenoten te gewaagd.

Lange tijd, bovendien, bleef hun kunst buiten het zicht van het grote publiek. Eigenzinnig als ze waren, sloten Korevaar en Bouten zich niet aan bij kunstenaarsverenigingen, exposeerden ze weinig en verbleven ze een groot deel van hun leven in het buitenland. Ze hadden genoeg aan elkaar en de kunst.

Hanny Korevaar en Armand Bouten ontmoeten elkaar rond 1915 in Amsterdam, waar ze studeren aan de Rijksnormaalschool voor Teekenonderwijs. Gaandeweg verschuift hun aandacht van stillevens en platelandstaferelen naar het nachtleven in de stad. Ze voelen zich thuis in het leven buiten de gevestigde orde. De kleuren worden feller, vormen worden hoekiger en zware contouren maken hun schilderijen nog krachtiger. Hun werk sluit aan bij vernieuwende Europese kunstbewegingen als het kleurrijke Franse fauvisme en het Duits en Vlaams expressionisme. Voor Nederlandse begrippen is het werk ongekend direct en ongeremd. Korevaar krijgt te maken met heersende ideeën over wat geschikte kunst voor vrouwelijke kunstenaars zou zijn. Haar expressieve stijl en gewaagde onderwerpen vallen op en zijn hun tijd ver vooruit.

Vanaf eind 1922 trekken Hanny Korevaar en Armand Bouten als pasgetrouwd stel door Zuidoost-Europa. Vooral Hongarije en de Roma-gemeenschappen die ze daar ontmoeten, spreken sterk tot hun verbeelding. Vanaf dat moment krijgen volkskunst en mensen met een andere etniciteit een prominente plek in hun werk. In 1924 verhuizen Korevaar en Bouten naar het artistieke Parijs. Hier leggen beide kunstenaars zowel de armoede als de glamour van de jaren 20 vast. Ze maken veel nieuw werk en zijn duidelijk op de hoogte van de nieuwste ontwikkelingen in de moderne kunst.

Bouten laat zich inspireren door belangrijke figuren van de zogeheten Parijse School, zoals Marc Chagall. Ook experimenteert hij met stromingen als dada, het kubisme, futurisme en surrealisme. Fragmentarisch verbeeldt hij het hectische leven in de grote stad. Korevaar zoekt haar weg in het surrealisme, waarbij mensen, dieren en stedelijke elementen samensmelten tot raadselachtige figuren. Hoewel ze in Parijs gelukkige jaren beleven, sluipt er geleidelijk een donkere toon in hun werk. Boutens voorstellingen worden somberder, met uitgemergelde lichamen en eenzame figuren. De vervreemdende droomachtige taferelen van Korevaar lijken in nachtmerries te veranderen.

In de jaren 30 verhuizen Hanny Korevaar en Armand Bouten naar Brussel, waar de dreigende sfeer van de naderende oorlog steeds zichtbaarder wordt in het werk van Bouten. De afgebeelde mensen ogen doorleefd en vertonen tekenen van honger, uitputting en vermindering. In Brussel komen ook de meeste van zijn sculpturen tot stand: werken geïnspireerd op Afrikaanse beelden die hij als puur ervaart. Korevaar lijkt om onbekende redenen gestopt met schilderen.

Wanneer het naoorlogse leven in Brussel te duur wordt, keren ze in 1953 terug naar Amsterdam. Gaandeweg komen ze onder streng toezicht van de Sociale Dienst te staan. Die druk valt hun zwaar. Kunst biedt intussen niet meer dezelfde vrijheid als voorheen. Geld voor materialen ontbreekt, maar Bouten blijft tekenen, vaak op krantenpapier. Hun kunstenaarsbestaan eindigt tragisch: ze sterven arm en vrijwel vergeten. Bouten overlijdt in 1965. Korevaar overleeft hem achttien jaar.

Wie is de maker: Korevaar of Bouten ?

De tentoonstelling is niet alleen een kennismaking met Hanny Korevaar en Armand Bouten. Zij stelt ook een vraag die kenners al geruime tijd bezighoudt: wie maakte wat? Omdat de onderwerpen en stijl van Korevaar en Bouten sterk overeenkomen, is het niet eenvoudig om hun werk van elkaar te onderscheiden. Bovendien signeerden en dateerden ze hun schilderijen en tekeningen lang niet altijd.

Stopte Korevaar wel echt met schilderen in de jaren 30 ? Werkten ze misschien samen aan bepaalde werken? Of zijn sommige kunstwerken ten onrechte aan Bouten toegeschreven? *Nachtleven – Hanny Korevaar en Armand Bouten* daagt je uit om kritisch te kijken, te vergelijken en zelf een oordeel te vormen. Terug naar Venlo na 100 jaar

Hanny Korevaar en Armand Bouten exposeerden tijdens hun leven slechts drie keer samen: tweemaal in Amsterdam (1922 en 1924) en eenmaal in Venlo (1924). Voor Korevaar zouden dit zelfs de enige gelegenheden blijken om haar werk tentoongesteld te zien. De Venlose tentoonstelling vond plaats in café-restaurant National, een statig feestpaleis pal tegenover het huidige museum van Bommel van Dam, dat later door brand werd verwoest. Meer dan honderd jaar later keert hun werk terug naar nagenoeg dezelfde plek.

VERRE OORDEN - NEDERLANDSE KUNSTENAARS OP REIS

Tentoonstelling in het Stedelijk Museum te Vianen

t/m 12 juli 2026



In de tentoonstelling Verre Oorden worden schilderijen, tekeningen en prenten getoond die geïnspireerd zijn op de reis van Nederlandse kunstenaars. Sommige werken tonen een nauwkeurige registratie van de omgeving zoals deze zich aan de kunstenaar presenteerde. In andere werken liet de kunstenaar meer ruimte voor eigen interpretatie.

Het vertrekpunt van de tentoonstelling is het werk van Marius Bauer (1867-1932) uit de collectie van gemeente Vijfheerenlanden. Bauer was een kunstenaar die veel tijd doorbracht over de hele wereld, en die veel succes oogstte met zijn verbeeldingen geïnspireerd door zijn verre reizen.

Tijdens de tentoonstelling is er een programma van aanvullende (educatieve) activiteiten. In een lezingreeks over het thema oriëntalisme wordt door drie verschillende sprekers verschillende aspecten uit de doeken gedaan. Zo is er in de eerste lezing, naast een objectieve bespreking van het fenomeen oriëntalisme, ook aandacht voor de kritiek daarop. De tweede lezing gaat over het oriëntalisme in het werk van Marius Bauer. In de derde en laatste lezing

wordt het bijzondere verhaal verteld van ontdekkingsreiziger Alexine Tinne, die als reizende, onderzoekende fotografe een grote uitzondering was in een mannenwereld.

Het muzikale programma van [KleinKunst podium](#) staat ook in teken van reizende klanken. Ga bijvoorbeeld mee op reis door Italië, Spanje en Latijns-Amerika en laat je verrassen. Als laatste is er bijzondere aandacht voor ouderen met dementie in het deelproject 'Onvergetelijke Oorden', waarbij naar aanleiding van reisherinneringen en zintuig-prikkelende materialen gewerkt wordt. Onvergetelijke Oorden wordt gerealiseerd in samenwerking met zorginstellingen Hof van Batenstein in Vianen en Brinkhoef in Hoef en Haag.

NIJENRODE 750 JAAR - VAN RIDDERS TOT STUDENTEN

Tentoonstelling in het Vechtstreekmuseum te Maarsse
t/m 13 september 2026



In deze tentoonstelling wordt de rijke geschiedenis van dit kasteel belicht met nadruk op een viertal perioden. De eerste periode betreft de landadel (1200 tot 1620). In deze turbulente tijden werd het kasteel gebouwd en ook diverse malen verwoest en weer opgebouwd. De tweede periode staat in het teken van de koopmansadel (1672 tot 1853). Na de verwoesting door Fransen komt de ruïne in handen van Johan Ortt die het kasteel herbouwt. De derde periode gaat over de burgerlijke ondernemers en loopt van 1854 tot 1946. Er zijn toen vele eigenaren geweest met als einde de tweede wereld-

oorlog. De laatste periode gaat over de vestiging van het opleidingsinstituut (NOIB) op Nijenrode dat later overgegaan is in de Nyenrode Business Universiteit.

De Vecht – Het pronkstuk van het Vechtstreekmuseum te Maarsse.

Deze vaste tentoonstelling toont de geschiedenis van de rivier de Vecht van Utrecht tot Muiden. Er zijn diverse archeologische vondsten te zien. De ontstaansgeschiedenis van kastelen en buitenplaatsen langs de Vecht wordt uitvoerig belicht. Speciale aandacht is er voor het Rampjaar 1672 en de Joodse gemeenschap in de Vechtstreek. Ook de industriële ontwikkeling en het leven op een buitenplaats krijgen in deze tentoonstelling ruimschoots aandacht. Een unieke lichtjesplaattegrond toont alle vroegere en nog bestaande kastelen en buitenplaatsen in de Vechtstreek.

JULIO LE PARC - ZEPELIN DE ACERO

Tentoonstelling in Museum Voorlinden te Wassenaar
t/m 16 augustus 2026



Tallose glinsterende, zilveren vierkanten hangen aan stalen draden aan het plafond. De monumentale installatie beweegt vrij mee met de luchtstromen, waardoor fascinerende optische effecten ontstaan en de omringende ruimte gefragmenteerd wordt gereflecteerd. Deze 'stalen zepelin' mag voor de Argentijnse kunstenaar Julio Le Parc (1928) voor altijd in beweging blijven.

Al sinds de jaren '60 experimenteert Julio Le Parc met beweegbare elementen, licht en vorm. Hij onderzoekt abstracte concepten zoals verandering en toeval, maar de toeschouwer speelt de belangrijkste rol in zijn werk. Voor de kunstenaar maken jouw blik en beweging zijn kunstwerken namelijk af. Bij het creëren van nieuw werk houdt hij dan ook altijd een denkbeeldige toeschouwer in zijn hoofd; hij wil weten hoe je het in je opneemt, hoe je het ervaart, hoe je eromheen beweegt. Dat geldt ook bij de monumentale installatie *Zepelin de acero* uit 2021.

WILLIAM FORSYTHE

Tentoonstelling in Museum Voorlinden te Wassenaar
van 6 juni 2026 t/m 23 augustus 2026



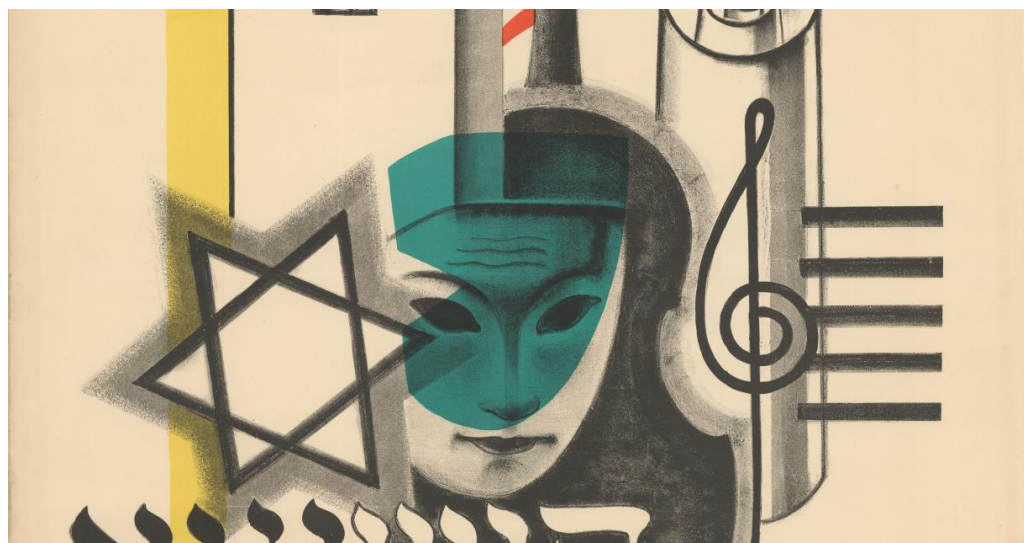
Met zijn *Choreographic Objects* nodigt de wereldberoemde choreograaf William Forsythe je uit om niet alleen te kijken, maar vooral te doen. Zijn werken komen pas echt tot leven wanneer jij er actief, lichamenlijk mee aan de slag gaat — alleen kijken is niet genoeg. Elk object schept een situatie waarin beweging de belangrijkste manier wordt om het werk te ervaren.

Soms reageer je op de *Choreographic Objects* van William Forsythe bijna als vanzelf, zonder erbij na te denken, geprikkeld door de duidelijke aanwijzingen van een object. Andere werken vragen juist om een bewuste wisselwerking tussen kijken, balanceren en keuzes om hun eenvoudige regels te volgen. Hoe verschillend ze ook zijn, geen enkel object stuurt je naar één vast resultaat. In plaats daarvan laten ze je zien hoe jouw lichaam reageert op ruimtelijke prikkels en op veranderende omstandigheden.

Jouw bewegingen – speels, voorzichtig of juist heel doelgericht – staan in deze tentoonstelling centraal. Door te bewegen, te testen en bij te sturen worden de reacties zichtbaar waarvoor de werken zijn ontworpen. Zo richten de *Choreographic Objects* je aandacht op de relatie tussen lichaam, ruimte en object – en wordt de ervaring zelf de plek waar het werk zich ontvouwt.

GEBROKEN TALENT

Een hommage aan vijf Joodse ontwerpers, die de bevrijding niet mochten beleven.
Tentoonstelling in Design Museum Dedel te 's-Gravenhage
t/m *** juni 2026

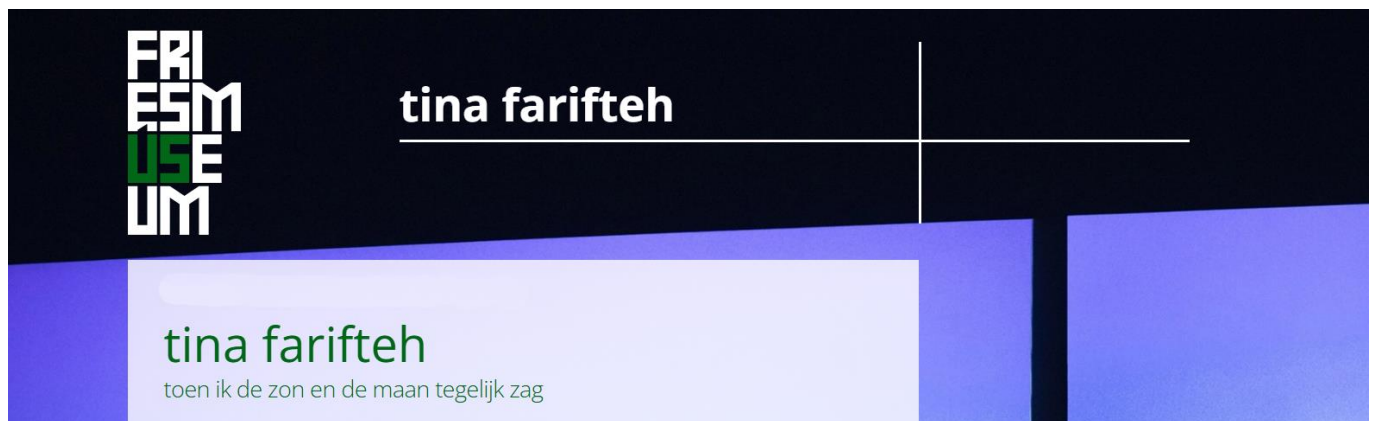


Deze ontwerpers:
Meijer Bleekrode, Fré
Cohen, Julius Klinger
en Stefan Schlesinger,
Salomon Schwarz.

TINA FARIFTEH. TOEN IK DE ZON EN DE MAAN TEGELIJK ZAG

Tentoonstelling in het Fries Museum te Leeuwarden

t/m 21 maart 2027



De Iraans-Nederlandse kunstenaar Tina Farifteh maakte in het kader van BredaPhoto de installatie *Toen ik de zon en de maan tegelijk zag*. Het werk is nu aangekocht door het Fries Museum en vanaf mei te zien in de gelijknamige tentoonstelling in Leeuwarden. De installatie met video- en lichtkunst is het eerste onderdeel van *Tina in Sexbierum* – een transmediaal project over ontheemding, onthechting, het verlangen naar een thuis en tegelijkertijd het onvermogen om je thuis te voelen in een maatschappij die je continu existentieel afwijst. In het werk stelt Farifteh zichzelf en de bezoeker de vraag: ‘Als de maatschappij geen thuis biedt, is er in het landschap dan misschien plaats voor ontheemden?’

Tina Farifteh studeerde aan de Erasmus Universiteit (Rotterdam) en Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten (Den Haag). Met haar afstudeerproject *The Flood*, een audiovisuele installatie over de berichtgeving over vluchtelingen, won ze meerdere prijzen. NRC noemde haar een van de rijzende sterren op cultuurgebied. Ook maakte ze naam met haar documentaire *Kitten of vluchteling?*, waarin ze ons vermogen tot empathie én de grenzen daarvan onderzoekt. De documentaire werd geselecteerd voor de Debuutcompetitie van het Nederlands Film Festival en won de 1e prijs Storytelling bij De Zilveren Camera.

Het project wordt geproduceerd door journalistiek productie bureau Prospektor. De installatie kwam tot stand in samenwerking met Studio Boris Acket. Speciaal voor het Fries Museum is een museale versie ontwikkeld, verworven met steun van de Provincie Fryslân. Met dank aan BredaPhoto, Mondriaan Fonds, Stichting Oog op de Natuur, Stichting Forhanna en Amarte Fonds. Collectie Fries Museum, aangekocht met steun van Provincie Fryslân. © 2025 Prospektor.

VOORBIJ DE HORIZON

Tentoonstelling in het Fries Museum te Leeuwarden

t.m 21 maart 2027



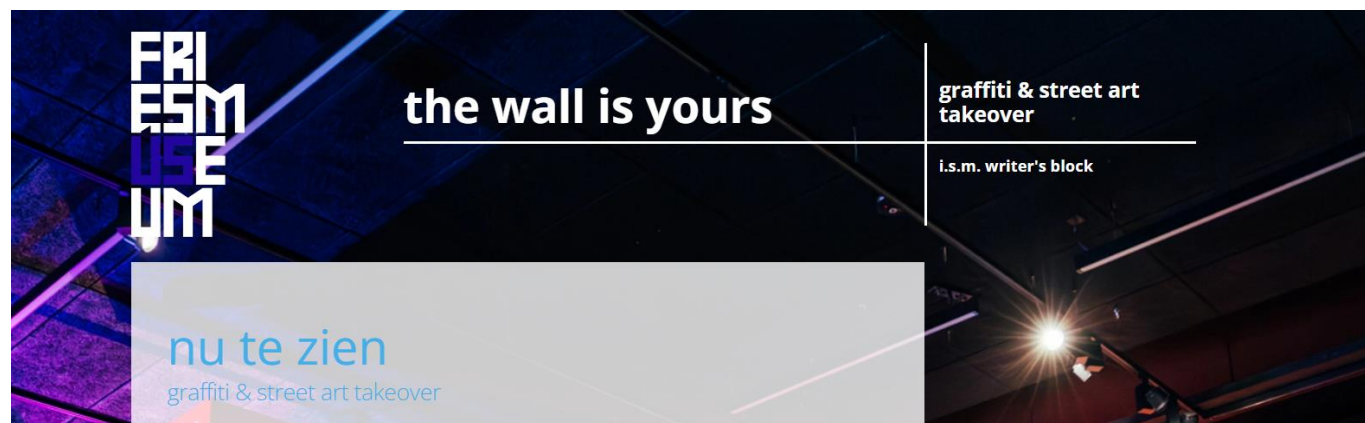
Wie in een landschap leeft, geeft er betekenis aan en oefent er invloed op uit. Dit gegeven is leidend bij het verzamelen van hedendaagse kunst in het Fries Museum. In deze tentoonstelling geven kunstenaars uit de Fries Museum-collectie op verschillende manieren betekenis aan zee, getijden, bos en aan specifieke

ke gebieden als de Noordpool, de Waddenzee en het regenwoud in Suriname. Voor hen is de verbinding met deze natuur het uitgangspunt, of dat nu fysiek, spiritueel, speculatief of kritisch is. In deze presentatie zijn nieuwe aankopen en oudere werken te zien van Cristina Lucas, Henk de Vries, Wally Elenbaas, Witho Worms, Wout Berger, Constant Dullaart, Erin Jane Nelson, Dodi Espinosa, Kinke Kooi, Katja Novitskova, Marjet Zwaans & Totomboti en Juul Kraijer.

THE WALL IS YOURS, GRAFFITI & STREET ART TAKEOVER

Tentoonstelling in het Fries Museum te Leeuwarden

t/m 12 juli 2026



Het Fries Museum transformeert zijn grootste zaal tot een bruisende, experimentele vrijplaats waar ontmoeting en participatie centraal staan. In *The Wall is Yours: graffiti & street art takeover* zijn afwisselend twaalf kunstenaars te zien, geselecteerd door street art-organisatie *Writer's Block* uit Leeuwarden. Gedurende zestien weken zetten ze hun kunstwerken op de museummuren. Net als op straat veranderen de muren voortdurend. Ook bezoekers worden nadrukkelijk uitgenodigd mee te doen. Daarmee opent het Fries Museum de deuren voor een dynamische manifestatie vol creativiteit, ruimte voor experiment en vrijheid van meningsuiting. Met een passe-partout à €17,50 is het evenement de gehele periode te bezoeken. Tot en met 25 jaar is entree gratis.

Graffiti en street art zijn van oorsprong rebels en expressief. In het museum krijgen kunstenaars DNS, Zabou, Fat Heat, Tuig Oma, David Puck, Asbestos, Woes, Mr. June, DEIH, Lj van Tuinen, NEVER-CREW en Naomi King daarom de volledige vrijheid, ieder in hun eigen specialisme. Wat zij precies gaan laten zien blijft een verrassing, ook voor het museum. Wel is zeker dat zes thema's aan bod komen: de oorsprong van graffiti, politieke kunst, de grafische kant van street art, popcultuur en comics, (foto)realisme en community art. Het evenement sluit aan bij urgente maatschappelijke thema's als democratische vrijheden, jeugdweelzijn en identiteit in een verwarrende wereld.

De eerste kunstenaars in de reeks zijn Romeo, Mega en Etrs, beter bekend als graffiti crew DNS (Daddies Nasty Sons) uit Sneek. Hun naam verwijst naar kunstenaar TAKI 183, die wordt gezien als de godfather van graffiti in New York. De crew beschouwt hem als artistiek vaderfiguur. Inmiddels is DNS al 40 jaar actief en te herkennen aan hun letters en teksten in traditionele, old school stijl. Zij trappen de manifestatie daarom af en nemen je mee naar de oorsprong van graffiti, eind jaren 70, toen onder andere treinstellen illegaal bespoten werden. De crew werkt samen met verschillende graffiti writers uit de scene, van old school graffiti helden tot de nieuwe generatie.

DE POPTASCHAT. FRIES ZILVER OP WERELDSCHAAL

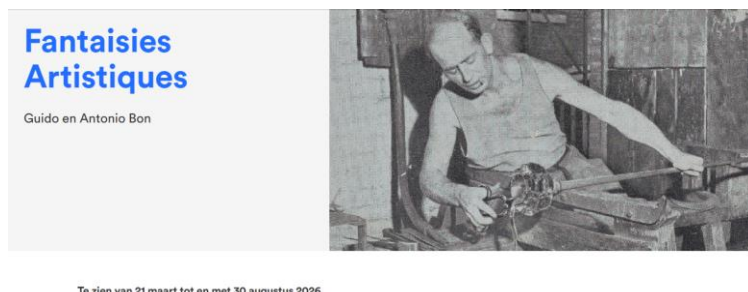
Tentoonstelling in het Fries Museum te Leeuwarden
van 6 juni 2026 t/m 30 mei 2027



Maak kennis met de Poptaschat in de tentoonstelling *De Poptaschat: Fries zilver op wereldschaal*. De presentatie werpt nieuw licht op dit uitzonderlijke ensemble, bestaande uit rijk gedecoreerde zilveren pronkstukken. De Poptaschat is een ongeëvenaard voorbeeld van de 17de-eeuwse Friese en Nederlandse zilverkunst. De wereldwijde waardering blijkt uit de replica's die eind 19de eeuw werden gemaakt voor onder meer het Rijksmuseum en het Victoria and Albert Museum in Londen. Naast het indrukwekkende vakmanschap is het bijzonder dat de pronkstukken niet in de smeltkroes zijn verdwenen. De tentoonstelling vertelt het bijzondere verhaal achter het topstuk: van de ontstaansgeschiedenis en het vakmanschap tot de reis die de zilverschat naar het museum bracht.

FANTAISIES ARTISTIQUES. GUIDO EN ANTONIO BON

Tentoonstelling in het Nationaal Glasmuseum te Leerdam
t/m 30 augustus 2026

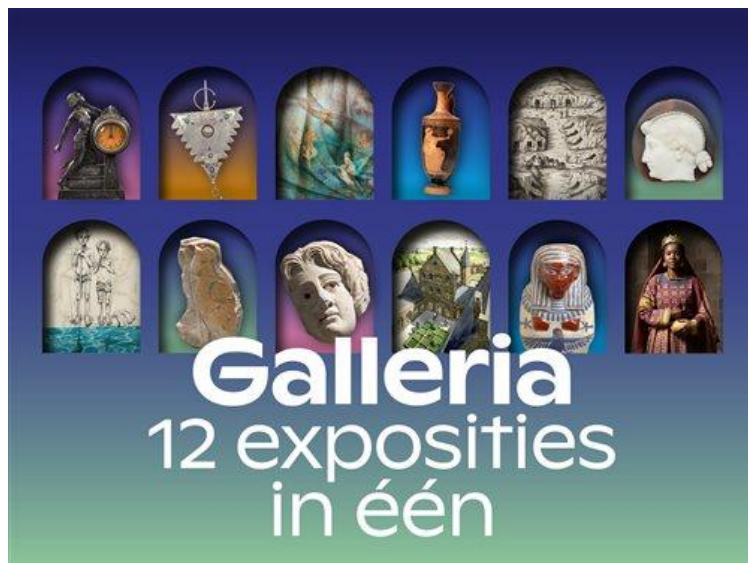


Stroperige vervormingen, uitsteeksels en inhammen, een gecontroleerd gekronkel. Het kristal van de broers Guido (1911 – 1991) en Antonio (1908 – 1958) Bon is een product van Italiaanse kunde, gemaakt in België. De broers maken deel uit van de 200-jarige zoektocht naar vernieuwing van de glasfabriek Val Saint Lambert. Deze fabriek in Seraing, net onder Luik, is een wereldspeler in uit-

bundig geslepen en gekleurd kristal. De *Fantaisies Artistiques* van de broers Bon uit de jaren 50 spreken juist met kleurloze, grillige vormen tot de verbeelding. Lange tijd weet Val Saint Lambert zich goed in de markt te positioneren. Ze trekt de juiste technische mensen aan, investeert in nieuwe machines en weet wat de smaak is van de vermogende internationale clientèle. Zo blinken ze uit in Art Nouveau en Art Deco. Maar na twee wereldoorlogen is de Europese markt moeilijk geworden. Grondstoffen en arbeidskrachten zijn schaars. Ook heerst in Europa de behoefte aan een nieuwe vormtaal, die bovendien aansluit bij de Amerikaanse markt. Met hun ondernemende visie ziet Val Saint Lambert kansen in vaklieden uit Italië. Bijvoorbeeld in de goed opgeleide Guido en Antonio uit Murano. Zij komen in 1949 werken bij de fabriek. Hoewel de Italiaanse groep niet goed behandeld wordt, halen ze de fabriek wel uit een benarde positie. Met hun uitstekende beheersing van het glasblazen weten de broers Bon vormen te creëren die niet alleen mooi ogen, maar ook nog eens minder afwerking vereisen. Dat maakt de productie aanzienlijk goedkoper. Geen kostbaar slijpwerk meer, maar snel – en bewerkelijk – trekken in warm kristal. Tot 1956 maken zij in deze stijl een serie vazen en schalen: de *Fantaisies Artistiques*. Over Guido en Antonio Bon is tot nu toe niet veel bekend. Hun verhaal is typerend. Toch is hun verhaal typerend voor velen die hun thuisland verlieten voor een beter bestaan in het buitenland. De tentoonstelling *Fantaisies Artistiques* toont een serie bijzondere vazen en schalen van Guido en Antonio Bon uit de jaren '50, gemaakt voor de kristalfabriek Val Saint Lambert.

GALLERIA, TWAALF TENTOONSTELLINGEN IN ÉÉN

Tentoonstelling(en) in het Rijksmuseum van Oudheden te Leiden
van 11 juni 2026 t/m 1 november 2026



Van Marokkaanse sieraden tot Egyptische symbolen en persoonlijke verhalen.

Galleria is een zomerse museumbeleving, waarin twaalf kleine tentoonstellingen samenwonen onder één dak. Van Egyptische tempelfragmenten en Marokkaanse sieraden tot eigentijdse kunst en persoonlijke verhalen. Elke expositie heeft een eigen sfeer, invalshoek, verhaal en een raakvlak met de oudheid. Samen vormen ze een verrassende reis, waarin verleden en heden elkaar ontmoeten.

Van het labyrint van Amenemhat III tot zeldzame boeken

Bezoekers dwalen langs een veelzijdige verzameling aan objecten en verhalen. Zo zijn er Egyptische tempelfragmenten uit het labyrint van Amenemhat III, reconstructies van middeleeuwse priesterkleding uit Nubië, prachtige Marokkaanse fibula's en beelden met verfijnde antieke haardrachten. Ook ontdekt u de tekeningen van Bob Brobbel (die de Nederlandse archeologie een gezicht gaven), zeldzame boeken uit de museumbibliotheek, een bijzondere collectie klokken en eigentijdse kunstprojecten – waaronder *Odysseus en de verdronkenen en geredden* van Elisa Pesapane.

Galerij van verhalen

Hoewel elke tentoonstelling zijn eigen invalshoek en sfeer heeft, vormt het geheel een boeiende galerij van verhalen. *Galleria* verbindt heden en verleden, wetenschap en kunst, materieel erfgoed en persoonlijke herinneringen. U ziet niet alleen schitterende, eeuwenoude objecten, maar ervaart ook hoe oude symbolen en ideeën nog altijd inspireren. In de tentoonstelling *Anch* bijvoorbeeld, blijkt het Egyptische hiërogliefenteken voor 'leven' verrassend actueel.

Deze tentoonstellingen zijn in *Galleria* te zien:

- *Herinneringen aan Palmyra*: persoonlijke verhalen van Syrische archeologen
- *Schatkamer van kennis*: bijzondere boeken uit de museumbibliotheek
- *In pracht gehuld*: Middeleeuwse ceremoniële kleding uit Nubië
- *Verleden land*: tekeningen van Bob Brobbel
- *Het labyrint*: het tempelcomplex van Amenemhat III
- *Het oertapijt*: schilderijen van Lux Buurman
- *Fibula's vol verhalen*: Marokkaanse mantelspelden en motieven
- *Anch*: een oud-Egyptisch symbool als middel van hedendaagse expressie
- *Kapsalon RMO*: haardracht in de klassieke wereld
- *Leren van het verleden*: de collectie klassieke oudheden van de Universiteit Leiden
- *De tijd tikt*: klokken uit de collectie Humbert
- *Odysseus en de verdronkenen en geredden*: een kunstproject van Elisa Pesapane

TIJDTABEL MET VERMELDING VAN INFO, UITGELICHT 185 juni 2026

Einddatum

UITGELICHT ! No 167 december 2024

De Beeldentuin Museum Arnhem Arnhem 31 dec. 2026

UITGELICHT ! No 169 februari 2025

Ont-moeten Museum Arnhem Arnhem 31 dec. 2027

UITGELICHT ! No 174 juli 2025

Koninkrijk van Kleuren II Lalique Museum Doesburg 17 juni 2026

Marc Chagall Lalique Museum Doesburg 21 juni 2026

UITGELICHT ! No 176 sept. 2025

Vrouwen A'damse School Museum Het Schip Amsterdam 26 juni 2026

De vrouw Hildo Krop Museum Steenwijk 2025/2026

Dutch, more or less Het Nieuwe Instituut Rotterdam 31 mei 2026

UITGELICHT ! No 177 okt. 2025

De wereld van P. Mondriaan Mondriaanhuis Amersfoort 31 dec. 2027

Theophile de Bock Museum Veluwezoom Doorwerth 24 mei 2026

UITGELICHT ! No 178 november 2025

Tafelgoed, tafelbeter TextielMuseum Tilburg 10 jan. 2027

Sustainable Ceramics #2 Princessehof Leeuwarden 25 okt. 2026

UITGELICHT ! No 179 december 2025

Maria met Kind Museum Catharijneconvent Utrecht 30 juni 2028

Dieren in Arnhem Erfgoedcentrum Rozet Arnhem 27 sept. 2026

Pak een terrasje Kröller-Müller Museum Otterlo 13 sept. 2026

Wandtapijten Museum Gouda te Gouda ???

Chourouk Hriech Museum De Fundatie Zwolle 16 aug. 2026

UITGELICHT ! No 180 januari 2026

Make some noise Van Abbemuseum Eindhoven 20 sept. 2026

Kalenderplaten Anton Pieck Museum Hattem *****

Jan van der Vaart Kunstmuseum 's-Gravenhage 05 juli 2026

Black Snow Verwey Museum Haarlem 28 juni 2026

Fong-Leng & Mathilde Museum More Ruurlo 28 juni 2026

Margaret Kropholler Museum De Dageraad Amsterdam *****

UITGELICHT ! No 181 februari 2026

Panorama Walcheren Museum Veere Veere 01 juni 2026

Afghaanse oorlogstapijten Museum Nienoord Leek *****

Grijs ! Art on Aging Mus. Van Bommel van Dam Venlo 14 juni 2026

Claire Tabouret Museum Voorlinden Wassenaar 25 mei 2026

Monsterlijk museumavontuur Rijksmuseum van Oudheden Leiden 03 jan. 2027

Mens en natuur Japan Museum SieboldHuis Leiden 30 aug. 2026

In de ban van Van Gogh De Mesdag Collectie 's-Gravenhage 07 juni 2026

Linda Swanson Museum Princessehof Leeuwarden 14 juni 2026

Bas Kosters Rijksmuseum Twenthe Enschede 07 juni 2026

| | | |
|----------------------|----------------------------|--------------|
| Suzanne Perlman S | inger Museum Laren (NH) | 28 juni 2026 |
| Danh Vo | Stedelijk Museum Amsterdam | 02 aug. 2026 |
| Presence in Progress | Cuypershuis Roermond | 30 aug. 2026 |

UITGELICHT ! No 182 maart 2026

| | | |
|-------------------------|-----------------------------------|---------------|
| Please touch | Ned. Zilvermuseum Schoonhoven | 13 sept. 2026 |
| Reclining Figures | Mus. Beelden aan Zee Scheveningen | 25 okt. 2026 |
| Jan Roos Museum | Belvédère Heerenveen | 07 juni 2026 |
| Four times two B | ondefantenmuseum Maastricht | 14 juni 2026 |
| Picavet en Souvereïns | Museum Jan Cunen Oss | 07 juni 2026 |
| Willem van Konijnenburg | Museum Jan Cunen Oss | 07 juni 2026 |
| Carla Kogelman | Museum Flehite Amersfoort | 30 aug. 2026 |
| Orde en Intuïtie | Mondriaanhuis Amersfoort | 28 juni 2026 |
| Stephan Dean | Elleboogkerk Amersfoort | 30 aug. 2026 |
| Umbild | De Fundatie Zwolle | 20 sept. 2026 |
| Buhlebezwe Siwani | Museum De Fundatie Zwolle | 20 sept. 2026 |
| Jan van der Vaart | Kunstmuseum 's-Gravenhage | 05 juli 2026 |
| David Levinthal | H'ART Museum Amsterdam | 06 sept. 2025 |
| Chicano Prints | H'ART Museum Amsterdam | 06 sept. 2026 |
| Bakudengar | Museum Arnhem Arnhem | 20 sept. 2026 |
| Naakt dat raakt | Museum Arnhem Arnhem | 20 sept. 2026 |
| Wessel Couzijn | Kröller-Müller Museum Otterlo | 01 nov. 2026 |
| Anouk Griffioen | Kröller-Müller Museum Otterlo | 20 sept. 2026 |
| Ruimtereis | Kröller-Müller Museum Otterlo | 22 nov. 2026 |
| Geloof | Museum Gouda Gouda. | **** |
| In shape | Design Museum 's-Hertogenbosch 1 | 4 juni 2026 |
| Steve McQueen: Atlas | De Pont Museum Tilburg | 30 aug. 2026 |
| Betoverend Nidden | MTVP-Museum Domburg | 28 juni 2026 |

UITGELICHT ! No 183 april 2026

| | | |
|------------------------------|--------------------------------|---------------|
| Het sprookje van..... | Anton Pieck Museum Hattem . | ***** |
| Charlotte Dematons | Anton Pieck Museum Hattem | ***** |
| Pixel Pioneers | Museum Boijmans Rotterdam | 13 sept. 2026 |
| Dieren in de Art Nouveau | Museum De Buitenplaats Eelde | 20 sept. 2026 |
| Shertise Solano | Centraal Museum Utrecht | 21 juni 2026 |
| Blik op Bloemen | Centraal Museum Utrecht | 31 dec. 2026 |
| Wilde Rokken | Cobra Museum Amstelveen | 06 sept. 2026 |
| Andy Warhol | Cobra Museum Amstelveen. | 06 sept. 2026 |
| Christiaan Kuitwaard | Museum JAN Amstelveen | 13 sept. 2026 |
| Water & Licht | Dordrechts Museum Dordrecht | 14 juni 2026 |
| Back to Benin | Museum de Fundatie Zwolle | 07 juni 2026 |
| Mix & Match | Kunstmuseum 's-Gravenhage | doorlopend |
| London Calling | Kunstmuseum 's-Gravenhage | 07 juni 2026 |
| Can love be a photograph | Kunstmuseum 's-Gravenhage | 06 sept. 2026 |
| Base line. Music meets Art | Kunstmuseum 's-Gravenhage | 14 febr. 2027 |
| Het Europa van Isaac Israëls | Kröller-Müller Museum Otterlo. | 30 aug. 2026 |
| Flowers Forever | Kunsthof Rotterdam | 30 aug. 2026 |
| Thuis bij Jan Steen | Museum De Lakenhal Leiden. | 23 aug. 2026 |
| Frans Hals | Mauritshuis 's-Gravenhage | 05 nov. 2026 |
| Drift P | anorama Mesdag 's-Gravenhage | 13 sept. 2026 |
| Eveline van Duyl | Het Depot Wageningen | 14 juni 2026 |

| | | |
|-----------------------------|------------------------------------|---------------|
| Onno Theelen | Purmerends Museum Purmerend | 18 okt. 2026 |
| Ellen von Unwerth | Fotomuseum a/h Vrijthof Maastricht | 13 sept. 2026 |
| New Generation | Tiendschuur Tegelen | 04 okt. 2026 |
| Gestel & De Smet S | stedelijk Museum Alkmaar | 13 sept. 2026 |
| Pronkjuwelen | Ikonenmuseum Kampen | 10 okt. 2026 |
| Stad van De Ploeg | Kunstcentrum Wehe-Den Hoorn | 16 aug. 2026 |
| Nieuw Licht De Ploeg | Groninger Museum Groningen | 31 dec. 2028 |
| I AM I | Fraeylemaborg Slochteren | 30 aug. 2026 |
| Pleidooi voor het landschap | Noord-Veluws Museum Nunspeet | 21 juni 2026 |
| Nunspeet kunstenaarsdorp | Noord-Veluws Museum Nunspeet | 05 juli 2026 |

UITGELICHT ! No 184 mei 2026

| | | |
|-----------------------------|----------------------------------|---------------|
| Meesterwerken uit Le Havre | Singer Museum Laren (NH) | 13 sept. 2026 |
| Farida Sedoc | Stedelijk Museum Amsterdam | 02 juli 2026 |
| Danh Vo | Stedelijk Museum Amsterdam | 02 aug. 2026 |
| Ivna Esajas | Stedelijk Museum Amsterdam | 07 juni 2026 |
| Manosphere | Stedelijk Museum Amsterdam | 02 aug. 2026 |
| Kho Liang Le | Stedelijk Museum Amsterdam | 18 okt. 2026 |
| Ben ik mannelijk ? | Noordbrabants Museum Den Bosch | 14 juni 2026 |
| Ontworpen wereld | Huis Marseille Amsterdam | 21 juni 2026 |
| Yumna Al-Arashi | Huis Marseille Amsterdam | 21 juni 2026 |
| Tjong-Khing | CODA Museum Apeldoorn | 25 okt. 2026 |
| Ruben Lundgren | Fotomuseum 's-Gravenhage | 23 aug. 2026 |
| Letizia Battaglia | Fotomuseum 's-Gravenhage | 23 aug. 2026 |
| Farren van Wyk | Fotomuseum 's-Gravenhage | 23 aug. 2026 |
| Birds | Mauritshuis 's-Gravenhage | 07 juni 2026 |
| Pekka Halonen | Rijksmuseum Twenthe | 16 aug. 2026 |
| Nieuw Oud ! | Museum van de Geest Haarlem | 03 jan. 2027 |
| Christie van der Haak | Stedelijk Museum Kampen | 30 aug. 2026 |
| Cornelius Jonson van Ceulen | Stadsmuseum Zierikzee | 14 juni 2026 |
| Vrouwelick | Stadsmuseum Zierikzee | 14 juni 2026 |
| A.M. Blaupot ten Cate | Museum Belvédère Heerenveen | 07 juni 2026 |
| Dirk Bakker Beeldraadsels | Museum Belvédère Heerenveen | 07 juni 2026 |
| Jan Jordens | Museum Belvédère Heerenveen | 07 juni 2026 |
| Marije Bouman | Museum Belvédère Heerenveen | 07 juni 2026 |
| Sjoerd de Vries | Museum Belvédère Heerenveen | 07 juni 2026 |
| Bitches Brew | Bonnefantenmuseum Maastricht | 06 sept. 2026 |
| Kahlil Joseph: BLKNWS | Bonnefantenmuseum Maastricht | 28 juni 2026 |
| Duologue B | onnefantenmuseum Maastricht | 07 juni 2026 |
| Zin in | Museum Catharijneconvent Utrecht | 30 aug. 2026 |

UITGELICHT ! No 185 juni 2026

| | | |
|--------------------------|---------------------------------|-------------------------------|
| Zeep | Museum Jan Cunen Oss | 21 juni 2026 t/m 01 nov. 2026 |
| Sin Wai Kin: Still Life | Frans Hals Museum Haarlem | 30 aug. 2026 |
| Buhlebezwe Siwani - NTU | Museum De Fundatie Zwolle | 20 sept. 2026 |
| Over de fabriek | Gemeentemuseum Helmond | 25 okt. 2026 |
| Daadkracht | Museum Arnhem Arnhem | 30 aug. 2026 |
| Ruud Kuijer | Kröller-Müller Museum Otterlo | 04 okt. 2026 |
| Sabine Marcelis | KunstHal Rotterdam | 01 nov. 2026 |
| Giselle Kuster | Museum De Lakenhal Leiden | 25 okt. 2026 |
| Apocalyps, vrees en hoop | Huis van het boek 's-Gravenhage | 06 sept. 2026 |

| | | |
|-----------------------------|---------------------------------|-------------------------------|
| Een nieuwe natuur | Huis van het boek 's-Gravenhage | 25 okt. 2026 |
| Lissa Konno Paul Kooiker | Museum Kranenburgh Bergen (NH) | 01 nov. 2026 |
| Bernard Essers | Museum Kranenburgh Bergen (NH) | 01 nov. 2026 |
| Iris Le Rütte | Museum Kranenburgh Bergen (NH) | 01 nov. 2026 |
| Dichter bij de denker | Singer Museum Laren (NH) | 15 nov. 2026 |
| Yves Klein c.s. | Stedelijk Museum Schiedam | 25 okt. 2026 |
| Lou Loeber | Stedelijk Museum Schiedam | 27 sept. 2026 |
| Mandy Franca | Stedelijk Museum Schiedam | 27 sept. 2026 |
| Gevaarlijke Boeken | Teylers Museum Haarlem | 30 aug. 2026 |
| Atelier / Vrouwenportretten | Verwey Museum Haarlem | ***** |
| Jan Haasteren M | OCA Noordwijk | 25 okt. 2026 |
| HALLO, 150 jaar telefonie | Museum vd 20ste eeuw Hoorn | 30 aug. 2026 |
| Mon Repos | Stedelijk Museum Breda | 30 aug. 2026 |
| Anna Lange | Stedelijk Museum Breda | 30 aug. 2026 |
| Nachtleven | Mus. Van Bommel van Dam Venlo | 13 sept. 2026 |
| Verre Oorden | Stedelijk Museum Vianen | 12 juli 2026 |
| Nijenrode 750 jaar | Vechtstreekmuseum Maarssen | 13 sept. 2026 |
| Julio le Parc | Museum Voorlinden Wassenaar 1 | 6 aug. 2026 |
| William Forsythe | Museum Voorlinden Wassenaar | 6 juni 2026 t/m 23 aug. 2026 |
| Gebroken talent | Museum Dedel 's-Gravenhage | *** juni 2026 |
| Tina Farifteh | Fries Museum Leeuwarden | 21 mrt 2027 |
| Vorbij de Horizon | Fries Museum Leeuwarden | 21 mrt 2027 |
| The Wall is Yours | Fries Museum Leeuwarden | 12 juli 2026 |
| Fantaisies Artistiques | Nationaal Glasmuseum Leerdam | 30 aug. 2026 |
| Galleria | Rijksmuseum van Oudheden Leiden | 11 juni 2026 t/m 01 nov. 2026 |